

მოდო, ველო ახლო, რომ მშვიდობა გვახარო!

სკოლა „ცოდნის“ ხელხვაში

წინსვლა-გამარჯვება მათი დღის წესრიგია

„ცოდნაზე“ წერას რომ ვინც, მისვე ქუთაისური სიმღერა გახმოვანდება: „ადვილია შენი ნახვა, დავინყება არის ძნელი!“ ღვანლმოსილი დიდი დირექტორი არსთაგამრიგეს პედაგოგად გაუჩენია, მონოდებით პედაგოგად.

„სანამ პრობლემას ხელახან, აღარ ქალუქი მოსვენება“

„სწავლა-სწავლება ხელს უნდა უწყობდეს მოსწავლის შინაგანი ძალების გააქტიურებას“ - ეს ეროვნული სასწავლო გეგმის ერთ-ერთი მთავარი პრინციპია, ამისთვის საჭიროა სკოლამ იზრუნოს პირველ რიგში მოსწავლეთა მოტივაციის ამაღლებაზე. არაფორმალური განათლება კი ამ მიზნისკენ მიმავალი საუკეთესო გზაა.

კერძო სკოლა „ცოდნაში“ მათემატიკის მასწავლებლის თამარ გოზალიშვილის ინიაცი-

ატივით მასშტაბური პროექტის პრეზენტაცია გაიმართა.

ჩატარდა კონფერენცია „ქართული მათემატიკოსები“, რომელშიც მონაწილეობა მიიღო ოთხმა სკოლამ, პროექტში ჩართული იყვნენ საბაზო და საშუალო საფეხურის მოსწავლეები: ნინოშინდის მუნიცი-

პალიტეტის გორელოვკის №3 საჯარო სკოლა (ანა ბერიძე, დათო ბერიძე);

ნინოშინდის მუნიციპალიტეტის სპასოვკის №1 საჯარო სკოლა (მეგი მიქელაძე, ნათია მგელაძე);

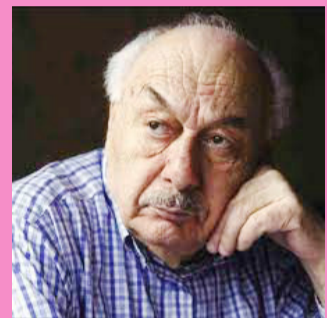
თბილისის №126 საჯარო სკოლა (სალომე ჯაფოშვილი, სიმონ კაჭარავა, თამარ სპარსიაშვილი, დავით სადალაშვილი);

კერძო სკოლა „ცოდნა“ (ლიზი მაჭარაშვილი, ნუცა მაჭარაშვილი, თემო სანდუხაძე, ნინო ნანილაშვილი, თეკლა ფალავანიშვილი, მარიამ ჭილაძე).

თითოეული სკოლიდან მომხსენებლებმა წარმოადგინეს ქართული მათემატიკოსების

მასწავლებლებო, ითანამშრომლეთ ჩვენთან!

მუხრან მაჭარაშვილი

გილოცავ!

გილოცავ! ახალ წელს გილოცავ. შენ - ვისაც სამშობლო გიყვარს... გელა ხარ! თინა ხარ! შოთა ხარ! ცირა ხარ! ეს სულერთია - ვინ ხარ.

ახალი წელია... თოვლიც გვესალმება... თოვლიც გვესალმება ციდან... - ცრემლები?! - ცრემლებზე ბოლიში! - ღიმილი?! - ღიმილი რამდენიც გინდა...

გვიყვარდეს სამშობლო, სიმართლე გვიყვარდეს, გვიყვარდეს, გვიყვარდეს წიგნი... რაც უნდა ისურვო, რაც უნდა ინატრო, - ესაა ყველაზე დიდი!

მოღვაწეობა და მიღწევები. მოსწავლეთა ნამუშევრები კერძო სკოლა „ცოდნას“ მიერ დაიბეჭდა შურნალის სახით.

ლონისძიებს ესწრებოდნენ: ნინოშინდის მუნიციპალიტეტის გორელოვკის N3 საჯარო სკოლის დირექტორი - ნათია კაპანაძე და ამავე სკოლის მათემატიკის პედაგოგი, პროგრამა „ასწავლე საქართველოსთვის“ მონაწილე - ირა გოგილაშვილი;

თბილისის 126-ე საჯარო სკოლის მათემატიკის პედაგოგი - ვაჟა გიორგაძე.

თბილისის გლდანის რაიონის გამგებლის მოადგილე - ნანა ციმაკურიძე.

კონფერენციის მიზანი იყო მათემატიკის პოპულარიზაცია და სკოლების ერთმანეთთან დაახლოება-გაცნობა, განსა-

კუთრებით, მაღალმთიან და სასაზღვრო სკოლებთან თანამშრომლობა და მხარდაჭერა განათლების სამინისტროს პროგრამის „ასწავლე საქართველოსთვის“ ფარგლებში.

კონფერენციის დასასრულს სკოლა „ცოდნა“ დირექტორმა - ქალბატონმა ნაზი ნადირა-

გაგრძელება მე-2 გვ.

წარმატებული და მენტორებით მდიდარი

მთავრობის ძალისხმევით ისიც მალე გამოსწორდება.

ისეთი ამაგდარი შედაგოგი და დირექტორი, როგორც ქალბატონი ლია გახლავთ, იშვიათად მეგულება. აი, ჩამონათვალი: დიდი პატრიოტია, „ენა მამული, სარწმუნოების“ ერთგული დამცველი, ნაყოფიერად იღვანა მარნეულის აზერბაიჯანულ სკოლაში. დღეს იქ მისი საქმის გამგრძელებელია ნიჭიერი შორენა ხუხუა. ლია თუშური გახლავთ რამდენიმე აპრობირებული სახელმძღვანელოს ავტორი მშობლიურ ლიტერატურაში. ამაზე მეტი რა გაუკეთებია საბჭოთა კავშირის სახალხო მასწავლებელ გრიფოლ კობახიძეს?

ლია თუშურს არ მოსწონს, როცა აქებენ. ამიტომ ენას კბილებს დავაჭერ. ამ სკოლის დღევანდელ ცხოვრება იქედან მიღებული ინფორმაციით იქნება ცხადყოფილი.

დიდი პოეტის სტრიქონთა პერიფრაზი: „შენ აყვავდი, სკოლავ, მეტად, მზე შენა და ვარდის ფენა, შენ გაზარდე ბევრი შვილი, ვინც მამული დაამშვენა“, ამ პათეტიკის ღირსნი არიან: დირექტორი ლია თუშური, მოადგილეები: მანანა გორგასლიძე, ბონდო დავითური, სალომე ბეკურაშვილი.

ვიცი, ინფრასტრუქტურაში მცირე ხარვეზებია, მაგრამ

*** ემორე სემესტრი გავრად უკეთესი იქნება

სკოლაში გაიხსნა 8 პირველი კლასი. 1ა - დამრიგებელი: ნინო კვიციანი, 1ბ - მადლენა ასლანიკაშვილი, 1გ - ქეთევანი გზირიშვილი, 1დ - შორენა ოდიკაძე, 1ე - ელზა ჟამუტაშვილი, 1ვ - მაია მამულაშვილი, 1ზ - მაია ნანავა, 1თ - მაია ხარატი.

სკოლის დირექტორი ლია თუშური გახლავთ არა ერთი სახელმძღვანელოს ავტორი. მას ჰყავს 3 მოადგილე, რომლებიც ეხმარებიან სასწავლო პროცესის დაგეგმვასა და მართვაში.

მოადგილეები არიან: მანანა გორგასლიძე, ბონდო დავითური, სალომე ბეკურაშვილი.

სკოლას ჰყავს 22 წამყვანი და 4 მენტორი მასწავლებელი.

წამყვანი მასწავლებლები არიან: მადლენა ასლანიკაშვილი, მაკა გეგეშიძე, ლია გელაძე, ეკატერინე დემურაშვილი, ნინო ვახვახიშვილი, მზია თამაზაშვილი, ლია თუშური, თამარი კვიციანი, ეკა მალარაძე, მაკა მონონელიძე, თეონა ნადირაძე, მაია ნანავა, ნინო ნემსინვერიძე, ნინო ნიქაძე, შორენა ოდიკაძე, მზია პატაშური, მარინა სიბაშვილი, ირმა ქურციკიძე, ლელა ჩანტლაძე, ევა ცალუღელაშვილი, თამილა ძმანაშვილი, ნოდარ ხიჯაკაძე.

მენტორი მასწავლებლები გახლავთ: რუსუდან გორგაძე, ირმა გურასაშვილი, ეკა დონაძე, თამარ შალაშვილი.

2022-2023 სასწავლო წელს

სკოლას ჰყავდა 46 მედალოსანი. 43 - ოქრო, 3 - ვერცხლი. ასევე, 30 მოსწავლემ მიიღო ლეპტოპი „ჩემი პირველი კომპიუტერის“ ფარგლებში.

სკოლის მოსწავლეები აქტიურად იყვნენ და არიან ჩართული ეროვნულ სასწავლო ოლიმპიადებში. სკოლის მოსწავლეები თვითმმართველობასთან ერთად ატარებენ ინტელექტუალურ თამაშს რა? სად? როდის? და სხვა. იმდენია აქტივობები, ვერ ჩამოვთვლით.

თხოვნა მინისტრთან არ გვაქვს. სიახლეებს უთუოდ ფეხს აუწყებთ

მშრალი სტატისტიკაა, მაგრამ მის უკან დიდი სიცოცხლე ჩქეფს.

გილოცავთ შობა-ახალ წელს, კოლეგებო! გამარჯვება - თქვენ! ჯანმრთელობა - თქვენ! სიხარული - თქვენ!

ბორის კინდლალი

სკოლა „ცოდნის“ ხელხვაპი

წინსვლა-გამარჯვება მათი დღის წესრიგშია

პირველი გვერდიდან

ძემ პროექტის მონაწილეებს და მათ შედაგოგებს გულითადი მადლობა გადაუხადა, სერტიფიკატები და საჩუქრები გადასცა.

ამაზე უფრო კარგად და მოკლედ ვერ იტყვი.

კიდევ ბევრი კარგი საქმე დაგვრჩა გამოუთქმელი.

გილოცავთ შობა-ახალ წელს. ყველაზე ძვირფასს, ჯანმრთელობას გისურვებთ, კოლეგებო!

ბორის კინდლალი

რედაქტორის მინაწერი:

ჩვენი გაზეთი 95 წლი-საა, ქალბატონ ნაზის და ყველა მუშაკს გულწრფელი მადლობა დანხარებისა და უღალატო ერთგულები-სათვის.

ქერძო სკოლა „ივერონი“

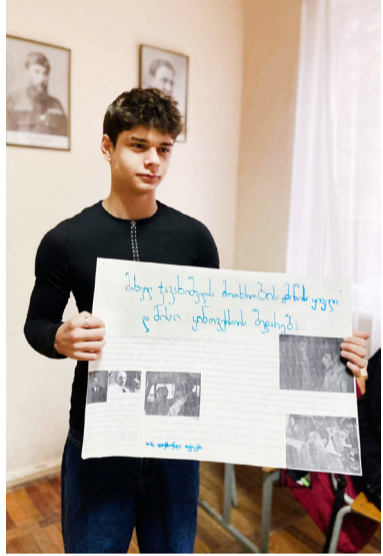
„სამი ღვთაებრივი საუნჯე დაგვრჩა მამა-პაპათაგან... მამული ენა, სარწმუნოება...“

ილია
სამშობლო ისეთი უსაშველო ფენომენია, რომელსაც ასაკი არ გააჩნია, ისევე, როგორც დედას, და დედასავით მარადიულია. გამოდის, რომ სამშობლო ყოველდღე გვბადებს, ყოველდღე იბადება ჩვენთვის,

მოსწავლეებმა ისაუბრეს რამდენად უწყობს ხელს ნაწარმოების თემის გაშლას კინოფილმის მუსიკა, რა დიდ შთაბეჭდილებას ახდენს ის მაყურებელზე. მოიყვანეს კონკრეტული მაგალითებიც. უცვლელად წარმოგიდგინოთ მოსწავლეთა ნამუშევრებსა და შესაბამისად ტექსტისა და კინოვერსიის შედარების ამონარიდებს:

გვანცა კიკალიშვილი

ჩემი მიზანია წარმოგიდგინოთ მიხეილ ჯავახიშვილის ტექსტი „მინის ყვირილი“ და კინორეჟისორ გუგული მგელაძის კინოვერსია „ფესვები“. ორივე სიუჟეტი ქართველი ემიგრანტის სამშობლოში დაბრუნების ლტოლვას ასახავს. მათ გასაჭირს ერთი ფუძე აქვთ. საყურადღებოა ფილმის დასაწყისი, რომელიც საგრძობლად განსხვავდება მოთხრობისაგან. ფესვების მელოდიური ფონი კი ამშვენებს და აცოცხლებს სიუჟეტს. კინოვერსიაში პერსონაჟთა სახეცვლილება შეინიშნება. მთავარი პერსონაჟი გიორგი - ჟორჟ ზაქარეიშვილია, ტექსტში კი - ანდრო კაიშური. მარტივად შესამჩნევია, რომ, გარდა პერსონაჟებისა სიუჟეტიც შეცვლილია შინაარსი კი - ხელშეუხებელი. ფილმში მთავარი გმირი ახალგაზრდა კაცია. ჩვენ წინაშეა უცხოეთის გზაზე მდგარი ადამიანის განვლილი ცხოვრება. ფილმის ბოლოს ვხედავთ მოხუცს, რომელიც სიკვდილს ეჭიდება სამშობლოში დასაბრუნებლად. ორივე ნაწარმოების დედააზრია: „მშობლიურ მინას დაუბრუნეთ ჩემი ვალი... ჩემი ვალი ან ცოცხალი, ან მკვდარი...“ აქვე ჩავგვხვდებით „ვეფხისტყაოსნიდან“ სიტყვები: „სადაურსა სად წაიყვან... მაგრამ ღმერთი არ გასწირავ კაცსა, შენგან განაწირსა!“ „ფესვები“ ბედკრული საქართველოს ხატია.

თავად კი არასოდეს არ კვდება, უკვდავია. - ნოდარ დუმბაძის სიბრძნე დღესაც მარადიულია. მოდით, წარსულს გადავხედოთ ერთად! ქერძო სკოლა „ივერონის“ მეცხრეკლასელებმა საპრეზენტაციოდ წარმოგიდგინეს მიხეილ ჯავახიშვილის მოთხრობა „მინის ყვირისა“ და გუგული მგელაძის მხატვრული ფილმის „ფესვების“ კინოვერსიის შედარება.

ნიკა ბროძელი

ვფიქრობ, მოთხრობა მეტი ემოციურობითაა გაჯერებული, მთავარი გმირის სატიკვარი მეტად იგრძნობა... ფილმი ხელოვნებაა, მოქმედება ფირზე აისახება...“ ფესვები კი სიღრმეა სამშობლოს ფესვებს მოწყვეტილი ქართველი ემიგრანტისა. აქვე საინტერესო ეპიზოდია - გიორგისა და ქართველი კაცის შეხვედრა, სამშობლოდან წამოღებული მინის გაყოფა-სიმბოლო „მუჭა-მუჭად გატანილი საქართველოსი...“

ლარი ღარჩიძე

...და მაინც, რა არის უცხოებაში სიამე? ფილმში ხშირად ჩაფიქრდება ხოლმე მთავარი გმირი... და უმაღლე

სიცარიელის შეგრძნება ისადგურებს... „უსამშობლოდ კაცი არა ხარ!“ ორივე ნაწარმოებში ბაბუისა და შვილიშვილის ურთიერთობა სათუთი კავშირით ვლინდება. გვეხმის გიორგის ქართული სიმღერის ხმა, მეტად, კადრის ფონზე ფილმიდან: მე პატარა ქართველი ვარ, კაკასის მთების შვილი... გიორგის თვალბეჭე ცრემლები ეძალება.

მოთხრობაში სამშობლოს მონატრება ანდრო კაიშურს ტანჯვად, ტკივილად გადაქცევიდა, სწორედ ამ დროს ნავარდობს სიკვდილიც. სიცოცხლის მიწურულს იხსენებს კიდევ ბავშვობის ენას - ქართულს.

„მინის ყვირილი“ მოთხრობელი მოხუცის ფერფლს ანდროძისამებრ საქართველოს მინას მიმოაბნევს, როგორც ფილმში. დრამატულია ფილმის დასასრული: კოკისპირული წვიმის ფონზე შავი ქოლგების ქვეშ შეკრებილი ელოდნენ წლების წინ უცხოეთში გადახვენილ გიორგის უცნობ შვილიშვილს... დატირება... გამოთხოვება... ხის სიმალლე ზემოდან არ იზომება არამედ ფესვებიდან... საქართველოდან. ქართველს ერთი აქვს სამშობლო... და ეს ღვთისმშობლის ნილხვედრი საქართველოა.

ანასტასია ბიორხელიძე

უპირველესად, სახელწოდება ტექსტისა და ფილმისა განსხვავებულია! ტექსტის სათაურია „მინის ყვირილი“, ფილმისა - „ფესვები“. საოცარი მუხტია... მინის ძახილი, ფესვებიდან ნასაზრდოები...

ფილმში სიუჟეტი ტექსტის მიხედვით არ ვითარდება, ნაწარმოებთა მთავარი კი ერთია. ორივე ნაწარმოებში მთავარი პერსონაჟის - ანდრო კაიშურის თავგადასავალია გადმოცემული. პერსონაჟს სიკვდილის წინ გაახსენდა სამშობლო და მშობლიურ ენაზე ამეტყველდა. ფილმში ბაბუამ შვილიშვილს ქართული ასწავლა. ფილმი ნაწარმოების მთავარ სათქმელს ავსებს. გარდაცვალების წინ მთავარი პერსონაჟი გულზე საქართველოს მინას მიმოიბნევს. ცოცხალს თუ არა, მკვდარს მაინც აუსრულეს ანდროძი - ფერფლი მშობლიურ მინას დაუბრუნდა. დასკვნა ერთია: „სამშობლო უფალი, არ გაიცვლების სხვაზედა...“

მარიამ ღარჩიძე

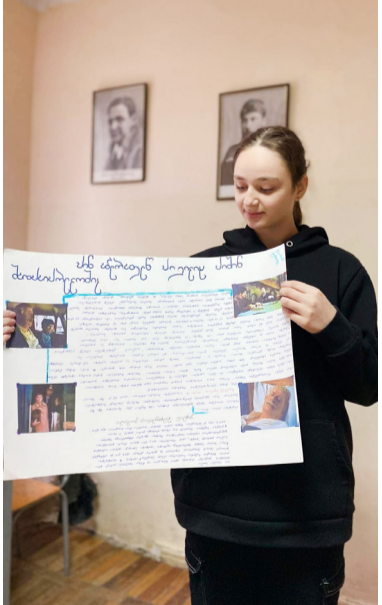
მოთხრობა „მინის ყვირილი“ და ფილმი „ფესვები“ მოგვითხრობს ემიგრანტ ქართველზე. ფილმის მთავარი პერსონაჟი გიორგი ზაქარეიშვილი 22 წლის წავიდა საფრანგეთში. სამოცმა წელმა განვლო რაც მშობლიურ მინას მოშორებულმა, სამშობლოზე ფიქრში გაატარა წლები. მოთხრობელს ვეცნობით ქართული წიგნით, - „ვეფხისტყაოსნით“ ხელში. ქართველი მშობლიურ მინას უყოფს ემი-

გრანტს. ვეფხისტყაოსანი გაახსენებს მშობლიურ ქართულს. ბაბუა შვილიშვილს ასწავლის ქართულ ენას. უტოვებს ანდროძს. ანდროძს ალასრულებს შვილიშვილი - ფერფლს მშობლიურ მინას მოაფრქვევს. ფილმში სამშობლოს მონატრების ჩახშობა სამშობლოს მინის გაყოფით ხდება. ნაწარმოები ცოცხალი მაგალითია, თუ რა გზა გამოიარეს ფესვებმოწყვეტილმა ჩვენმა წინაპრებმა, ემიგრანტებმა.

დავით კილასონია

ორივე ნაწარმოების შედარებისას გამოიკვეთა ქართველი ემიგრანტის სევდიანი ცხოვრება. ფილმს ფონად ედება საოცარი მუსიკა, რაც მეტისმეტად ამძაფრებს სამშობლოს მონატრებით განამებული ემი-

გრანტის ყოფას. ნათქვამია, „ყველაზე ბოლოს კვდება იმედი, სულის სიმალლე - სიყვარული!“ და ეს სიყვარული ის ძალაა, რომელიც აჩრდილივით თან დასდევს გმირს, რომელსაც ასაზრდოებს იმედი: „ჩვენ დავბრუნდებით!“

კერძო სკოლა „ივერონი“

მესამე გვერდიდან

სულის სიღრმეზე შემძვრელი ანდერძის ექო. სიკვდილის ნინ ფილმის გმირი მოძღვრავს შვილიშვილს: გახსოვდეს, ხის სიმალლე მინის ზევიდან კი არა, ფესვებიდან იზომება. შენი ფესვები იქ არის - საქართველოში!

ავტორმაც და რეჟისორმაც შეძლეს გადმოეცათ ის დიდი

გულისტივილი და სევდა, რომელიც სამშობლოდან გადახვეწილ ადამიანს თან სდევს.

სამშობლოს სიყვარული კი იმდენად ღრმა და ძლიერია, ბედის უკუღმართობაც ვერაფერს აკლებს.

ჩენი ისტორია, ჩვენი წინაპრების დანატოვარი ანდერძია! ნუ გადავიხვეწებით იქ, სადაც დავეკარგეთ ქართულ სულს, თვითმყოფადობას...

პრეზენტაციას ესწრებოდნენ სკოლა „ივერონი“ დირექტორი მარინა დარჩიაშვილი, სკოლის ორგანიზატორი ლალი ლამბრიანიძე, სასწავლო ნაწილის გამგე ქეთევან ჩიქოვანი.

თინა ჩხაიძე,

სკოლა „ივერონი“ ქართული ენისა და ლიტერატურის მასწავლებელი

„აწვეო შობილი წარსულისაბან“

რაც დრო-ჟამისგან უფრო ბრწყინდება

თბილისის კლასიკური გიმნაზიაზე (ახლა ასე ჰქვია), მის სახელოვან ორასწლოვან ისტორიაზე იმდენი თქმულა და დანერგა, რაიმე ახლის - კი არა, ახლებურად თქმაც ჭირს. მხოლოდ ორი უდიდებულესი, საქართველოს უგვირგვინო მეფეც ცხებულა, „ილია მართლის“ სახელდებით წმიდანად შერაცხული უკვდავი ილია ჭავჭავაძისა და გენიოსი ნიკოლოზ ბარათაშვილის ხსენება რად ღირს. დაარსებიდან რომ მოვყვით, აქნობამდე იმდენი ღირსი მამულიშვილი, მეცნიერების სხვადასხვა დარგის კორიფე და, უმთავრესი, კარგი ადამიანი აღზრდილა მის კედლებში, ალბათ, გვარიანი მონოგრაფიის შედგენა მოგვიწევდა.

ცხადია, ეს, უპირველესად, დიდებული პედაგოგების ღვაწლია. გადიოდა წლები, იცვლებოდა მასწავლებელთა თაობები, მაგრამ უცვლელი რჩებოდა მათი ნიჭი, მონდომება, შემართება, აღსაზრდელთა უსაზღვრო სიყვარული, ჯამში, პროფესიონალიზმი რომ ჰქვია.

ამჟამინდელ პედაგოგთა კოლექტივს, სათავეში განათლების დარგის გამომცდილი, შემოქმედი მუშაკი, ქალბატონი თამარ კაპანაძე რომ უდგას სათავეში, გასიგრძენებული აქვს, რომ საამაყო ტრადიციები ჩვეულებრივზე მეტ პასუხისმგებლობას აკისრებს და რომ ტრადიციების ერთგულება სიახლეებისაკენ სწრაფვასაც გულისხმობს, იმ სიახლეებისკენ, უფრო მეტად რომ წაადგება ქვეყნისთვის განათლებული, ჰარმონიული და თანამედროვე გამოწვევებისთვის მზადყოფი თაობების აღზრდას.

ცხადია, ამ მცირე წერილში შეუძლებელია გიმნაზიაში გაშლილი მრავალმხრივი, შემოქმედებითი მუშაობის რამდენიმე საფუძვლიანად წარმოჩენა, მაგრამ, როგორც წვეთ წყალზე დაკვირვებით ძალუძს ანალიტიკურ გონებას ამქვეყნად ზღვებისა და ოკეანების არსებობის წარმოდგენა, ასევე ამ მცირე წერილის საფუძველზე შეგვიძლია წარმოვიხსოვოთ, რა მართლაც მრავალმხრივი, ყმანვილების თვალსაწიერის გასაფართოებელი მუშაობა ჩქეფს ამ სასახლო სასწავლო დანესებულებაში. მამ, ასე - მოკლედ და კონკრეტულად:

ღია კარის დღეზე; 47-ე სკოლაში სამი ნახატი წარმოადგინეს თემაზე - „არა ძალადობას“ (ახალგაზრდული პარლამენტის ორგანიზებით;) მოწვევს გიმნაზიადამთავრებული ნინო გოგობია, რომელიც საქართველოს ახალგაზრდობის წარმომადგენელი გახლდათ გაეროში 2021-2022 წლებში და, ასევე, AIESEC საქართველოს პრეზიდენტი 2019-2021 წლებში; დაიდგა სპექტაკლი ბავშვების ორგანიზებითა და თვითმმართველობის მხარდაჭერით; ჩატარდა ჰაკათონი.

საჩუქრები ბავშვთა სახლებითვის გადასაცემად. გიმნაზიის დირექტორი, ქალბატონი თამარ კაპანაძე ახორციელებს პროექტს „პატრიოტი დასპორელები“- გიმნაზიასა და გერმანიაში მცხოვრებ ქართველ მოქალაქეებს შორის გაფორმდა მემორანდუმი, რომლის საფუძველზეც, ორ კვირამი ერთხელ გერმანიიდან ჩამოდიან ქართველი ბავშვები და ერთვებიან სასწავლო პროცესში, რათა არ დაავიწყდეთ მშობლიური ენა, ტრადიციები და ღირებულებები.

ამ სასწავლო წელს თბილისის კლასიკურმა გიმნაზიამ სრული ავტორიზაცია მიიღო, რაც მისი სასკოლო საზოგადოების თითოეული წევრის უდიდესი ძალისხმევით შედეგია. გიმნაზია სისხლსავსე ცხოვრებით ცხოვრობს - პედაგოგების მიერ განხორციელებული მრავალგვაროვანი აქტივობა სასწავლო პროცესს უფრო საინტერესოს ხდის და მოსწავლეებში, სწავლისათვის საჭირო უნარ-ჩვევების გამოუმუშავებასთან ერთად, მორალური ღირებულებების განვითარებასაც უწყობს ხელს: 2023 წელს X5 და

VI4 კლასების მოსწავლეებმა შეაგროვეს წიგნები საბერძნეთის ქართული სათვისტომოს საკვირაო სკოლისათვის; გიმნაზიაში მუშაობს ლიტერატურული კლუბი, რომელიც მონაწილეებს ეხმარება ახალი წიგნების აღმოჩენასა და გააზრებაში; იმართება სასკოლო კონფერენციები და ინტელექტუალური შეჯიბრებები; ინტეგრირებული თუ შემოქმედებითი ვიქტორინები; ფიზიკისა და რობოტიკის კლუბების წევრები საინტერესო პროექტებით ერთვებიან სხვადასხვა გამოფენასა და ოლიმპიადებში, გიმნაზიის ეკოკლუბის მოსწავლეთა გუნდმა, ბიოლოგიის პედაგოგის, ეკა მითაიშვილის, ხელმძღვანელობით, ულტრაბგერითი ტყვიანი სათვალე შექმნა და გრანტიც მოიპოვა.

აქტიურად მუშაობს თბილისის კლასიკური გიმნაზიის თვითმმართველობა. აი, მისი შარშანდელი სასწავლო წლის ანგარიში:

გაიმართა „ტვინების ბრძოლა“ (2-ჯერ); შეიქმნა ლიტერატურული კლუბი; დაეხმარნენ ბავშვთა სახლს წიგნებითა და საკანცელარო ნივთებით (ახალგაზრდული პარლამენტის მხარდაჭერით); გაიმარ-

თა მკლავჭიდის ჩემპიონატი მე-7 - მე-8 კლასებში; გადაიღეს სკოლის შესახებ 2 ტიკ-ტოკ ვიდეო; მიიწვიეს თამარ ხატისაშვილი, ქიმიის წიგნის ავტორი; ფსიქოლოგი ნინო ძონენიძე; მოსმინეს გენერალ მანიაშვილის სახელობის ახალგაზრდული ლეგიონის გაცნობითი ლექცია; დირექტორის ინიციატივით, შეიქმნა კლუბი „გადაგვხადოს“ და ასევე ჩატარდა „გულუბის დღე“; დედის დღისადმი მიძღვნილი ნახატების გამოფენა; ახალგაზრდული პარლამენტის ორგანიზებით, „ხელოვნების საღამო“ (ნიჭიერი) გაიმართა; ჩატარდა შიდასკოლო დებატები; დებატები ჩატარდა გიმნაზია V მ 23 სკოლა; იმიტირებული სასამართლო - გიმნაზია V მ 51; ამხანაგური კალათბურთის მატჩი - გიმნაზია V მ 51; ახალგაზრდულ პარლამენტთან ერთად, ჩაერთნენ 53-ე სკოლის ლონისძიება გაყიდვა-გამოფენაში, რათა ამავე სკოლის ლეიკემიით დაავადებულ მოსწავლეს დახმარებოდნენ; დაეხმარნენ თურქეთის უამრავი მათთვის საჭირო ნივთით (ახალგაზრდულ პარლამენტთან ერთად); ესტუმრნენ უსინათლოთა 202-ე სკოლას

2023-2024 სასწავლო წლის 4 დეკემბერს, თბილისის კლასიკური გიმნაზიის თვითმმართველობის ინიციატივით, საფუძველი ჩაეყარა ახალ ტრადიციას - დანესდა ეროვნული სამოსის დღე; დაიწყო ტვირნების ბრძოლა, ფეხბურთის ჩემპიონატი; მონაწილეობდნენ ეროვნულ ბიბლიოთეკაში გამართულ ჰაკათონში; 26 ოქტომბერს მაღალი კლასის მოსწავლეებისათვის ჩატარდა საარჩევნო სისტემების, განვითარების, რეფორმებისა და სწავლების ცენტრის ტრენინგი; შემუშავდა გრძელვადიანი პროექტი „სამართლიანი გიმნაზიელები“, რომლის მიზანია მოსწავლეებში სამართლისა და მორალის ნორმების შესახებ ცნობიერების ამაღლება; IX7 კლასის მოსწავლეები ეწვივნენ მოხუცებულთა თავშესაფარ „იმედს“ და საჭირო ნივთები და პროდუქტები მიუტანეს; თვითმმართველობის ინიციატივით, გიმნაზიის მოსწავლეებმა საახალწლოდ შეაგროვეს

საჩუქრები ბავშვთა სახლებითვის გადასაცემად. გიმნაზიის დირექტორი, ქალბატონი თამარ კაპანაძე ახორციელებს პროექტს „პატრიოტი დასპორელები“- გიმნაზიასა და გერმანიაში მცხოვრებ ქართველ მოქალაქეებს შორის გაფორმდა მემორანდუმი, რომლის საფუძველზეც, ორ კვირამი ერთხელ გერმანიიდან ჩამოდიან ქართველი ბავშვები და ერთვებიან სასწავლო პროცესში, რათა არ დაავიწყდეთ მშობლიური ენა, ტრადიციები და ღირებულებები.

თბილისის კლასიკური გიმნაზიის დირექტორმა, ქალბატონმა თამარ კაპანაძემ, ფეისბუქზე შექმნა გვერდი „გიმნაზიელები - კარგი საქმისათვის“, რომლის საშუალებითაც გიმნაზიის სასკოლო საზოგადოება ქველმოქმედებას ეწევა.

ზემოთ ვთქვი, სასახლო ტრადიციები გრძელდება-მეთქი. ამ მცირე, მაგრამ საქმი, ყმანვილების მრავალმხრივი, ქვეყნისათვის აგრერიგად საჭირო, თანაც, ქართული სულისკვეთებით აღზრდა-განვითარებისათვის გაშლილი მუშაობის დამნახავი ხომ უცილობლად დარწმუნდება, რომ თბილისის კლასიკურ გიმნაზიაში სასახლო ტრადიციები გრძელდება და თანამედროვე მოთხოვნათა შესატყვისად მდიდრდება და ივსება.

აკატარინა ბურბანიძე

მზიური დათავშილი-ავსიაური

მზიური დათავშილი-ავსიაური

ჩემს შვილიშვილებს!

შობას გილოცავთ, მტრედებო! ნუციკოს და ვასიკოს, ალექსანდრეს, დამიანეს, ბიძა - გაა, ბებიკო!

დიდ სიცოცხლის ნაპერწკლებო, აგიზგიზდით ცეცხლივით, სიყვარულით იბრწყინვალეთ, გაიბადრეთ მზის სხივით!

სიცელქეს ჯერ ვერ მოიშლით, შობის მაღლი გფარავდეთ, ნიჭი ტურფად მოგვევლინოთ, ვერვინ მოგიპარავდეთ!

ერთმანეთის სიყვარულში დღე და ღამე ავარდეთ, ღვთის ნაბოძებ ქვეყანაში შვებით გაინავარდეთ!

დიდ სიყვარულს გიძღვნით ბებო და ყველა ახლობელი, ღვთის წყალობა დაგებედოთ სულის სალხინებელი.

შობა

ვრცელ სამყაროს მოვევლინე სანუკვარო ღვთისა ძვე! ღვთისმშობელი შეგხარის და გაიბადრა ცისკრად მზე!..

ანგელოზნი გიგალობენ, ალიონით ცისმარზე და სიცოცხლის სიყვარული დაგვიბედე სისხამზე!..

ვარსკვლავთმრიცხველთ, მოგვთა რწმენით, გადმოლახეს მთები, ვაკე, მანათობელს მოჰყვებოდნენ ბეთლემ-მღვიმის მოარაკე.

გონიერნი, შორსმჭვრეტელნი დაუსხლტენ ხელთ მეფედნარევს, თავდახრილნი თაყვანს გცემდნენ, დიდ სამყაროს მბრწყინავ მთვარეს!

გლოცავთ! ყველა გეფერებათ, ჩვენი სულის მეფეთ!.. შენი სიყვარულის სითბო შობის დარად გვეუბნეთ.

მშვიდობა დაგვიბედე და გამრავლების სვე და გენო, ჩვენო ტკბილო მაცხოვარო, ცხოვრების გზა გაგვიგნო!

და ბრწყინვალე მომავალი დაგვიბედე წყალობითა, სიყვარულით გვეპნუოდეს მაღლი ცის მონყალებითა!..

65-ე სკოლა სწორი გზით მიდის

რეფორმისაული ნაბიჯებით მიინაწვენ

ძალიან გამიხარდა ნინო მჭედლიშვილის გაცნობა: იგი ჩემი ორმაგი კოლეგა გახლავთ, პედაგოგიც არის და ურუნალისტიც. ახალმა მინისტრმა გიორგი ამილახვარმა ახალი სიო შემოიტანა განათლების სისტემაში. სულხან-საბა ამბოძაძე: „ქვა მიძიე, როცა დევს, დაიძვრის და შემსუბუქდება“. ასე მოხდა აქაც. ამ სკოლის დირექტორმა, ნინო მჭედლიშვილმა, მისმა მოადგილემ, თამარ ბარამიძემ, ძლიერმა პედაგოგებმა დროზე ალღო აულო სიახლეებს, გაითავისეს და გაბედულად წინ მიიწვიეს. თუ როგორ ხდება ეს, სკოლიდან მიღებულ ნერილიდან შეიტყობთ.

ტექნიკით. გვაქვს სააქტო დარბაზი, ღია და დახურული სპორტული მოედნები. გვყავს 52 უფროსი მასწავლებელი, 3 წამყვანი (ეკატერინე გულიტაშვილი, ნინო ბურჭულაძე, ნინო ქიტიაშვილი ქეთევან გუდაძე, ლეილა ხვედელიძე) და 2 მენტორი ბესარიონ ანჯაფარიძე, ნინო გოდერძიშვილი. სკოლის დირექტორი - ნინო მჭედლიშვილი, ცოტა ხნის წინ ხელმეორედ აირჩია სამეურვეო საბჭომ. დირექტორის მოადგილე სასწავლო დარგში - თამარ ბარამიძე, ათ წელზე მეტია უძღვება სასწავლო პროცესს. გასულ სასწავლო წელს გვყავდა ხუთი ოქროსა და ერთი ვერცხლის მედალოსანი. ყოველ წელს საბაზო საფეხურის წარჩინებულ მოსწავლეებს გადაეცემათ პერსონალური კომპიუტერები. გასულ სასწავლო წელს განვხორციელეთ სასკოლო პროექტი „ჯანმრთელი გარემოს უფლები-სკენ“. დანყებით კლასებში რეგულარულად ტარდება შემეცნებითი ღონისძიებები, კერძოდ შემოდგომის ზეიმი („ოქროსფერი შემოდ-

გომა“), წინა საახალწლო ღონისძიებები, სხვადასხვა აქტივობებით აღვნიშნავთ მნიშვნელოვან თარიღებს. პედაგოგები: ნინო ქიტიაშვილი, ნანა ცომაია, თონა გაჩეჩილაძე, მარიამ ანჯაფარიძე, მანან თევზაძე, ცირა გიორგაძე, ზინაიდა ბედიანიშვილი, მარინე აბასიძე, ლეილა ხვედელიძე, ქეთევან გუდაძე, თამილა ბაბუციძე, ნინო ბურჭულაძე, დანყებითი საფეხურის მოსწავლეებმა აღნიშნეს იაკობ გოგებაშვილის დაბადების დღე (საპრეზენტაციო ლიტერატურული კითხვა). ეკოცნობიერების ამაღლების მიზნით, 31 ოქტომბერს ჩატარდა ეკო წიგნის პრეზენტაცია. საბაზო და საშუალო საფეხურის მოსწავლეებისთვის. მოსწავლეები რეგულარულად სტუმრობენ მუზეუმს, გალერეას, ბოტანიკურ ბაღს, გარდენიას, საქართველოს ხელოვნების სასახლე-კულტურის ისტორიის მუზეუმს (იდეა ხელმძღვანელობა - ხელოვნების პედაგოგი: ნინო გოდერძიშვილი, ბიოლოგიის პედაგოგი გიორგი ჯავახიშვილი). სიპ ქალაქ თბილისის N65 საჯარო სკოლის IV კლასის მოსწავლეები გიორგი ჩიტაიას სახელობის თბილისის ეთნოგრაფიულ მუზეუმს ესტუმრნენ. მოსწავლეებმა დაათვალიერეს საქართველოს სხვადასხვა კუთხის უძველესი საცხოვრებლები და გაეცნენ არქიტექტურის ტიპებს. სკოლის მე-6 კლასელები დიმიტრი შვეარდნაძის სახელობის ეროვნულ გალერეას ესტუმრნენ. დაათვალიერეს ნიკო ფიროსმანის გამოფენა და მონაწილეობა მიიღეს შემეცნებით-საგანმანათლებლო პროგრამაში - „კურატორის თამაში“. XI კლასში ჩატარდა სასკოლო კონფერენცია: ლიტერატურული შედევრის წარდგენა „ვეფხისტყაოსანი და ჩვენი“ (იდეის ავტორი: ქართული ენისა და ლიტერატურის პედაგოგი ეკატერინე გულიტაშვილი). კონფერენციის ფარგლებში მოსწავლეებმა შექმნეს ხელნაწერი „ვეფხისტყაოსანი“. (იდეის ავტორი პედაგოგი ცირა გიორგაძე). 65-ე საჯარო სკოლის XI მოსწავლეები უმაღლეს საკანონმდებლო ორგანოს ეწვივნენ. სკოლის მოსწავლეებს ზვიად გამსახურდიას სახელობის პლენარულ სდომათა დარბაზში, პარლამენტის თავმჯდომარე, შალვა პაპუაშვილი მიესალმა. საჯარო სკოლის წარმომადგენლებს დიასპორისა და კავკასიის საკითხთა კომიტეტის თავმჯდომარე, მთაწმინდა-კრწანისის რაიონის მაჟორიტარი დეპუტატი ბექა ოდიშარია შეხვდა და საკალათბურთო მოედნების გახსნაზე ისაუბრეს.

ჩვენი სკოლა ჩართულია „დავითიანის“ პროექტში, რომლის ფარგლებში იმართება კონკურსები, საქველმოქმედო საქმიანობები და სხვადასხვა აქტივობები. პროექტ „ნიგინური ლიდერის“ ფარგლებში დაფუძნდა „ახალგაზრდა ლიდერთა კლუბი“. ინტენსიურად ტარდება ინტეგრირებული და სხვადასხვა სახლისო აქტივობებით დატვირთული გაკვეთილები. სკოლის ფაცვობოკ გვერდზე შექმენით „საგამოფენო სივრცე“, სადაც ქვეყნდება ჩვენი საყვარელი მოსწავლეების ნამუშევრები.

სიამაყით აღვნიშნავთ, რომ ჩვენმა სკოლამ სულ ახლახან გაიარა სავალდებულო ავტორიზაცია. მეტ უკეთესს ვერაფერს ვიტყვი. გისურვებთ ამ რთულ გზაზე გამარჯვებას, კოლეგებო! გილოცავთ შობა-ახალ წელს 65-ე სკოლებს, უსაფრთხო, ჯანმრთელობის, სიხალისის, წარმატების მომტანი ყოფილიყოს იგი!

ბორის მიუზველაძე, პედაგოგიკის დოქტორი

სიტყვას საქმით დაჰვამტკიცებთ!

სკოლაში სწავლობს 800 მოსწავლე. აქედან! კლასში - 80. დამრიგებლები: ნინო ქიტიაშვილი, თონა გაჩეჩილაძე, მარიამ ანჯაფარიძე. სკოლა აღჭურვილია საბუნებისმეტყველო ლაბორატორიით, კომპიუტერული კაბინეტითა და მრავალფეროვანი კომპიუტერული

მიუხედავად უპიძისი პირობებისა

ამაზე უმძიმესი პირობები რა უნდა იყოს, როცა სხვის ოჯახში არიან შეხიზნულნი. მაგრამ მაინც რჩებიან „გულითა გაუტყეხლნი, მოუღალავენი მკლავითა.“ ოპტიმიზმი მძლავრობს. სწამთ, მალე „იმ ჯაჭვს განწყვეტს გმირთა გმირი, სიხარულად შეეცვლება ამდენი ხნის გასაჭირი“. ე.ი. კომფორტული შენობით დაუბრუნდებიან მშობლიურ კერას.

ნათქვამია, თავისი თავი გასჭირვებით, მაგრამ მაინც სხვას უყვოვენ ლუკმა-პურს. პათეტიკა არ გეგონოთ ეს ნათქვამი: მხარში უდგანან 95 წლის იუბილარ მასწავლებელთა გაზეთ „სახალხო განათლება“-ს, ერთგულად თანამშრომლობენ მასთან.

თავიდანვე დიდ მადლობას ვწირავთ ამისთვის სკოლის დიდ დირექტორს **ხათუნა ნებერიძეს**, მის გამოცდილ მოადგილეს **ნინო ბერიძეს**, ძლიერ პედაგოგებს. დირექტორზე ბევრი კეთილი სიტყვა მაქვს სათქმელი, მაგრამ შემდეგისთვის იყოს. ერთს მაინც ვიტყვი: ღომია-შაჰკინის მძლავრობის დროს მეტად დაიჩაგრა. „დამიჭირეს, მკლავი მომჭრეს, რატომ კარგი ავიგიას“ პირდაპირი გაგებით, სკოლას მოაშორეს, რომელიც გააძლიერა, სადაც გული მიუძღვნა მოსწავლე ახალგაზრდობას. ეს იყო 130-ე საჯარო სკოლა.

„გრძელი სიტყვა მოკლედ ითქმის“ და მეც ამით დავასრულებ შესავალს. ამჯერად, მიზანის იცოდა მოკლედ მოგახსენოთ, რა შედეგებით დაამთავრეს სასწავლო წლის პირველი ნახევარი. ვეყრდნობი სკოლიდან მიღებულ კონკრეტულ ინფორმაციას, რამეთუ კონკრეტულად ყოველთვის სჯობს ზოგად საუბარს.

აი, როგორ ვიღვანეთ

თბილისის 179-ე საჯარო სკოლა აშენებულია 1985 წელს, ამჟამად სკოლაში 1450 მოსწავლეა.

სკოლის დირექტორია სკოლის წარდგენილი და სამეურვეო საბჭოს მიერ არჩეული ქალბატონი **ხათუნა ნებერიძე**.

მოადგილეები: **ნინო ბერიძე**, **სვეტლანა მამრაში** და **რუსუდან გორდელაძე**.

ბულალტერი - **ნათელა აფციაური**, საინფორმაციო მენეჯერი - **ზოია მათეშვილი**, საქმისმმართველი - **თამარ ნანდოშვილი**, სკოლის ექიმი - **ნათია ბერელაშვილი**, სპეციალური პედაგოგები: **თამარ კვეციანი**, **ელისო მელაშვილი**. მწე - **შოთა ჯავახიშვილი**, აიტი - **ლევან მგელაძე**, დამლაგებლები: **მაია ჭელიძე**, **ქეთო კობახიძე**, **სოფიკო კობერიძე**, **ნანა ალიხანაშვილი**, **დარაჯი** - **ნანი გიორგაძე**.

ამჟამად სკოლა ადგილმონაცვლევს. საგაკვეთილო პროცესი მიმდინარეობს სსიპ ქ.თბილისის 180-ე საჯარო სკოლაში.

ქალბატონი **ხათუნა ნებერიძე** 2007-2011 სასწავლო წლებში იყო 130-ე საჯარო სკოლის დირექტორი, **ჰყავს მეუღლე და სამი შვილი**.

ქალბატონი **ხათუნა შესანიშნავად უძღვება** სკოლის მართვას და სწორი მენეჯმენტით შუქლო სკოლაში მოსწავლეთა რაოდენობის მნიშვნელოვნად გაზრდა.

2023-2024 სასწავლო წელს სკოლაში გაიხსნა ხუთი პირველი კლასი, რომელთა დამრიგებლები არიან: **ანა შეყლაშვილი**, **მარინა მეკარიშვილი**, **ოლღა კვეციანი**, **მზია ელიაძე**, **მაია ბურდული**.

სამეურვეო საბჭოს თავმჯდომარეა - **რუსუდან გორდელაძე**, მდივანი - **მარიამ დვალი**.

რუსუდან გორდელაძე (პედაგოგი); **მარიამ დვალი** (პედაგოგი); **მთვარისა ნიკლაური** (პედაგოგი); **მარიამ ქავთარაძე** (პედაგოგი); **ია ყანდაშვილი** (პედაგოგი); **ნაირა ჩანქელიანი** (პედაგოგი); **ვიოლენა ეხვია** (III საფეხური); **ზინაბ მიქავა** (მშობელი III საფეხური); **თამარ ფიფია** (მშობელი II საფეხური); **ნათია გოგოჭური** (მშობელი II საფეხური); **მაკა ნიჟარაძე** (მშობელი I საფეხური); **ქეთევან გრძელიშვილი** (მშობელი I საფეხური);

სკოლაში სულ 79 პედაგოგია, აქედან 70 სერთიფიცირებულია.

ნამყვანი - 13 პედაგოგია: **ვაჟა ორველაშვილი**; **მაია ბურდული**; **მარიამ ალადაშვილი**; **მაკა ჯავახიშვილი**; **ია ყანდაშვილი**; **სოფიო ქარბაძე**; **თამარ ნანდოშვილი**; **მაია**

მაჭარაშვილი; **ნინო სახელაშვილი**; **ირმა ქუფარაშვილი**; **მარიამ ქავთარაძე**; **ლანა ჰაპუნაშვილი**; **ოლღა კვეციანი**.

სკოლაში არიან ღვაწლმოსილი პედაგოგები, რომლებმაც მრავალი წარმატებული თაობა აღუზარდეს ქვეყანას.

ესენი არიან: **მარინა გონაშვილი**; **ლიანა ხვთისაშვილი**; **მანანა ჭონიაშვილი**; **ნათელა ჯავახიშვილი**; **დოდო ჩუბინიძე**; **ეთერ გონაშვილი**; **შორენა კობახიძე**; **მარიამ ტურაშვილი**; **ვაჟა ორველაშვილი**; **ლალი ძამიაშვილი**; **რუსუდან აკობიძე**; **მარინა ივანაშვილი**; **თინა სუხაშვილი**; **ირმა ხატიაშვილი**; **თინათინ კონსტანტინიძე**; **ნანა ხატიური**; **იზოლდა შუხოშვილი**; **მთვარისა ნიკლაური**; **რუსუდან გორდელაძე**; **ლია აბაშიძე**; **დარეჯან სუთიძე**; **იზა**

გაბუნია; **ლიანა თხინვალი**; **მეგი გველიძე**; **ნოდარ ხარებაშვილი**; **ნანი ჯანაშვილი**; **გულნაზი თაბუკაშვილი**; **მარინე მინდიაშვილი**; **ელენე გოგოლაშვილი**; **ოლღა კვეციანი**.

სკოლაში სულ 7 კათედრაა. ყველა კათედრა თავისი საგნის მეთოდოლოგიაში ფაქტურ-ინდივიდუალურ და სხვადასხვა პროექტზე მუშაობს. ატარებენ ინტეგრირებულ გაკვეთილებს და ორიენტირებული არიან ცოდნის ხარისხზე.

ქართული ენა და ლიტერატურა - **ია ყანდაშვილი**; მათემატიკა - **მარიამ მათეშვილი**; საზოგადოებრივი მეცნიერებები - **ეკა ფირანიშვილი**; უცხო ენა - **ეკატერინე კალაიჯიშვილი**; საბუნებისმეტყველო მეცნიერებები - **მაია მაჭარაშვილი**; დანყებითის კათედრა - **სოფიო ქარბაძე**; ესთეტიკის კათედრა - **მზია ზოტკოველი**;

სკოლაში სწავლება წარმოებს ესგ მოთხოვნების შესაბამისად, ყველა ბავშვს აქვს საკუთარი პოტენციალის სრულად გამოვლენის და აკადემიური მიღწევის შესაძლებლობა.

გასულ სასწავლო წელს გვეყვებოდა 4 ოქროსა და 2 ვერცხლის მედალოსანი მოსწავლე.

ჩვენი სკოლის მოსწავლეები აქტიურ მონაწილეობას იღებენ სხვადასხვა კონკურსში, საიდანაც გამარჯვებულები ბრუნდებიან დიპლომებით, სიგელებით.

სკოლის ბიბლიოთეკარია **ზეინარ ჯაჭვლიანი**, ბიბლიოთეკაში არის მეთოდური და მხატვრული ლიტერატურა, სადაც მოსწავლეები აქტიურად კითხულობენ მხატვრულ ნაწარმოებებს.

სკოლის მოსწავლეები ჩართულნი არიან ეთნიკური საერთაშორისო კონკურსში, სადაც მონაწილეობენ სხვადასხვა საინტერესო პროექტში.

მოსწავლეები გამოირჩევიან სხვადასხვა ნიჭით. სკოლა აქტიურად

მონაწილეობს ასევე კინგსის, ევერესტის, სმარტის კონკურსებში.

მე-5 ე კლასის მოსწავლეებმა: **ირემაძე თეკლამ** ქართულში, **ჩარგაზია ანასტასია** - ინგლისურ ენაში სერტიფიკატები დაიმსახურეს კინგსის ოლიმპიადაზე.

შარია ნუცამ, **ნიკოლაშვილმა ბარბარემ**, **გოგინაშვილმა მარიამმა**, **მიქავა საბამ** ევერესტში დაიმსახურეს სერტიფიკატები. (დამრიგებელი: **მანანა ჭონიაშვილი**).

მე-7ე კლასის მოსწავლეებმა: **მაჭარაშვილმა გიორგიმ** და **ფილაშვილმა სოსომ** - ქართულ ენაში სერტიფიკატები დაიმსახურეს კინგსის ოლიმპიადაზე. (დამრიგებელი: **მანანა ჭონიაშვილი**).

მე-5ე კლასის მოსწავლე **ანდრია რეზაიე-ბასთანმა** ინგლისურ ენაში პირველი ხარისხი აიღო კინგსის ოლიმპიადაზე. **მარიამ პეტრიაშვილმა** პირველი ხარისხი - ინგლისურ ენაში, ხოლო მესამე ხარისხი - მათემატიკასა და ქართულ ენაში კინგსის ოლიმპიადაზე. (დამრიგებელი: **ვიოლა ლორთქიფანიძე**).

მე-5დ კლასის მოსწავლე **საბა ნიქარიშვილმა** სერტიფიკატი აიღო ქართულ ენაში კინგსის ოლიმპიადაზე. **ბარბარე ჯელიამ** ინგლისურ ენაში სერტიფიკატი აიღო კინგსის ოლიმპიადაზე. (დამრიგებელი: **მაია ტურაშვილი**).

მე-5გ კლასის მოსწავლეებმა: **ნინო პატიაშვილმა**, **დავით გიგაურმა** და **ბარბარე ჩხეტიამ** კინგსის ოლიმპიადაში, **ალექსანდრე შვერდიანი** - დიპლომი II ხარისხის. (დამრიგებელი: **მთვარისა ნიკლაური**).

მე-4ე კლასის მოსწავლეებმა **ლომიძე სანდრომ** და **მაჭარაშვილმა ნინომ** დიპლომები აიღეს კინგსის ოლიმპიადაზე ქართულ ენაში: მათემატიკაში კი - სერტიფიკატები **ლომიძე სანდრომ**, **მაჭარაშვილმა ნინომ**, **სალუქვაძე ნინომ**. ინგლისურში - დიპლომები **ლომიძე სანდრომ** და **სეხნიაშვილმა სოფიკომ**. (დამრიგებელი: **ირმა აბრამაშვილი**).

მე-6ა კლასის მოსწავლე **ანდრია დათუკიშვილმა** - სერთიფიკატი აიღო ინგლისურში კინგსის ოლიმპიადაზე. **ანასტასია ზვიჩია**

გაზაფხულის ოლიმპიადაზე - ქართულში, ინგლისურსა და მათემატიკაში - სიგელი, შემოდგომის ოლიმპიადაზე - ქართულსა და ინგლისურში სერთიფიკატები დაიმსახურა. (დამრიგებელი: **მაია მაჭარაშვილი**).

მე-6დ კლასის მოსწავლე - **ლუკა გელაშვილმა** სერთიფიკატები აიღო კინგსში ქართულ, მათემატიკასა და ინგლისურ ენაში. **ბეჟან ცერცვაძემ** კი - ქართულსა და მათემატიკაში (დამრიგებელი - **ანა ქვირიშვილი**).

მე-4ა კლასის მოსწავლე **ანდრია ულენტამ** სერტიფიკატი აიღო ქართულ ენაში კინგსის ოლიმპიადაში. **მელანო ჯავახიშვილმა** კი - ევერესტში ბრინჯაოს სიგელი (დამრიგებელი: **ხათუნა დვალიშვილი**).

მე-3გ კლასის მოსწავლეებმა: **ბარბარე დარჩიაშვილმა**, **მათე ლეფსვერიძემ** და **თომა ბუჭიტაშვილმა** დიპლომები და სერტიფიკატები დაიმსახურეს ქართულ ენასა და მათემატიკაში კინგსის ოლიმპიადაზე. (დამრიგებელი: **თამარ ნანდოშვილი**).

მე-3დ კლასის მოსწავლე **ელენე ჭითავამ** ოქროს დიპლომი და ოქროს მედალი აიღო, შემოდგომის სეზონზე კინგსში. ხოლო III ხარისხის დიპლომი - მათემატიკის ოლიმპიადაში 2022 წლის შემოდგომის სეზონი წარმატებული მონაწილე.

თეკლე ნივლაშვილმა III ხარისხის დიპლომი - მათემატიკის ოლიმპიადაში 2022 წლის შემოდგომის სეზონი წარმატებული მონაწილე. **ლიონ ჯავახიშვილმა** სერტიფიკატი აიღო ევერესტში, **დაჩი ოჩიგავამ** - სიგელი, **ალექსანდრე მოდებაძემ** - ბრინჯაოს სიგელი - (ოქროს ტური); **ანდრია მოდებაძემ** - ვერცხლის სიგელი - (ოქროს ტური); **ანდრია** და **ალექსანდრე მოდებაძეებს** სამტურიაში ოლიმპიადაში მონაწილეობის სერთიფიკატები გადაეცათ. (დამრიგებელი: **სოფიო ქარბაძე**).

გიორგი შობა-ახალ წელს! გისურვებთ დიდ სიხარულს, ყველაზე მეტად - **ახალ, კომფორტულ შენობაში გადასვლას!**

რედაქტორი

სახელოვნებს ზრდიან შინ თუ - ბარათი

სტანისლავსკის თქმით, თეატრი საგარდერობოდან იწყება. სკოლა საიდანღა იწყება? მასწავლებლიდან და მასწავლებლები მთავრდება. „ქვეყნად არცერთი ბრძენი არ იყო, მასწავლებელი არა ჰყოლოდა.“ იოსებ ნონეშვილის ლექსის ეს პნკარები, ჩვენი გაზეთის დევიზი, ყვილისმომცველად გამოხატავს პედაგოგის უდიდეს მისიას.

დილეტანტიზმი ანგრევს ყველა დარგსა და სფეროს, მაგრამ გამსაკუთრებით მტკივნეული განათლების სისტემაშია, რადგან ანმყოს ხომ ლუპავს და ლუპავს, მომავალსაც გვარიანად უთხრის ძირს. ამიტომ დასახაზი და დასაფასებელია ყოველი მრწამსით პედაგოგი, ვისაც სწორედ რომ ხელიხელსაგომანებელი საქმე - ლირსეული თაობების აღზრდა ავალია და ამ დიდი მისიის სრული შეგნებით იღვწის ამ ერთობ რთულსა და საპატიო სავალზე.

სკოლა-ლიცეუმი NK სწორედ ერთ-ერთი ისეთი სასწავლო დაწესებულებაა, სადაც გასიგრძელებული აქვთ სამშობლოსათვის ზნეობრივად და ფიზიკურად ჯანსაღი, ჰარმონიული პიროვნებების აღზრდას უდიდესი მნიშვნელობა და მთელ ცოდნას, ძალასა და ენერჯიას სწორედ ამ მიზნის მისაღწევად მიმართავენ.

დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია და უზენაეს სასამართლოში მუშაობს.

ერეკლე აბაშიძე ოქროს მედლაზე ბაკსუდის ბანაკის გამარჯვებული გახლდათ და 10 დღით მიავლინეს ლონდონში. ამჟამად ბუდაპეშტის ერთ-ერთ უმაღლეს სასწავლებელში სწავლობს საერთაშორისო ბიზნესისა და ეკონომიკის ფაკულტეტზე.

კოტე აბაშიძეც ოქროს მედლით დაჯილდოვდა, დაამთავრა კავკასიის უნივერსიტეტის ეკონომიკის ფაკულტეტი და ახლა ბუდაპეშტში სწავლობს IT ტექნოლოგიების ფაკულტეტზე.

სალომე ნატროშვილი ოქროს მედალი მოიპოვა. ახლა ბერლინში სწავლობს ეკონომიკის ფაკულტეტზე.

ლერი ხუფენია 2013-2017 წლებში შედეგით (ევროკომისიის სრული გრანტით) პოლიტიკის ბაკალავრი იყო, 2018-2020 წლებში - გრონოვოს უნივერსიტეტის მაგისტრი, 2022-2023 წწ. კოლუმბიის უნივერსიტეტი პოლიტიკის მაგისტრი; ფორბსის 30 წლამდე სიის გამარჯვებული განათლებისა და მეცნიერების კატეგორიაში, არის საერთაშორისო არასამთავრობო ორგანიზაცია Action for Community Transformation/ACT Georgia-ს აღმასრულებელი დირექტორი.

ლუკა ხუფენია საქართველოში ბრიტანეთის საელჩოს მომხმარებელთა მხარდაჭერის სერვისის ოფიცერია, პარალელურად - La

არადა, ეს ხომ ერთჯერადი მიზანი არ არის? დაისახე რაიმე, მიაღწიე და მორჩა! სწორედ ამიტომაც სკოლა ურთულესი ორგანიზმი ყოველდღიურ განუხრელ შრომას რომ მოითხოვს.

სწორედ ასე ირჯებიან, სწორედ ყოველდღიურად აქსოვენ ცოდნასა და გამოცდილებას მოსწავლეთა აღზრდა/სწავლების სწორ

დაშვილი, ნინო დაშვილი, ციციანი ტაბატაძე, ნინო ქოლოკავა, მარინე სიდონაშვილი.

ჩაუუკვირებდეთ: სკოლის 27 პედაგოგიდან 4 - ნამყვანი, 15 უფროსი მასწავლებელია.

აი, აქაა წარმატების გასაღები, რადგან საძირკველის გარეშე ვერაფერს ააშენებ. პედაგოგთა ასეთი ხარისხიანი კოლექტივის პლუს

ბულ-გადახარშული მიგაქვს მოსწავლეებამდე?

ეს რომ სწორედ ასეა და ლიცეუმს მართლაც დიდი მიღწევები აქვს ეს მცირე ცამონათვალიც ურყევად ადასტურებს:

კახა გუჯაბიძემ ოქროს მედალზე დაამთავრა სკოლა-ლიცეუმი, სწავლა ტვილდიანის სახელობის სამედიცინო უნივერსიტეტში განაგრძო, შემდეგ - საზღვარგარეთ. ამჟამად კი აშშ-ის იელის კლინიკაში მუშაობს რეზიდენტად.

დათა გუჯაბიძე ვერცხლის მედალოსანია. ამჟამად რუმინეთში მუშაობს ერთერთი ნამყვანი ფორმის მარკეტინგის განყოფილებაში მთავარ პოზიციაზე.

ჯუბა დავლიანი ოქროს მედალს თვისუფალი უნივერსიტეტის 100%-იანი გრანტი მიუძღავს. მე-3 კურსიდანვე აირჩიეს KPMG აუდიტორის კომანიაში, სადაც 5 წელი დაყო კვალიფიკაციის ასამაღლებლად. ამჟამად TBC ბანკში მუშაობს სტრატეგიისა და ბიზნესის ანალიზის ჯგუფის უფროსის პოზიციაზე.

მარიამ ტაბატაძემაც ოქროს მედალი დაიმსახურა. შემდეგ - თსუ ბიზნესის ადმინისტრირების ფაკულტეტი. ამჟამად მაგისტრატურაში სწავლობს ბერლინში INTERNATIONAL UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCE უნივერსიტეტში.

თათია საბულიანაც ოქროს მედალზე დაამთავრა სკოლა-ლიცეუმი, ამჟამად მაგისტრატურაში სწავლობს «POMPEU FABRA UNIVERSITY»-ში.

ოქროს მედალოსანმა **თამთა ყენიამ** საფრანგეთში დაამთავრა იურისპრუდენციის ფაკულტეტი,

კალაპოტში წარმართვას ნამყვანი მასწავლებლები: **ნანა ბარათელი, მარიამ გოგილაშვილი, ირმა ელისბარაშვილი, მარიკა ქავთარიძე;** უფროსი მასწავლებლები: **ნანული ბებია, ხათუნა ბედუკაძე, გია გაბიტაშვილი, ლია გიგიტაშვილი, სოფიო გორგიჯანიძე, ლია გრძელიშვილი, მალხაზ ელერაშვილი, მამუკა ზაქარაშვილი, სოფიო ნავროზაშვილი, თამუნა ოზბეთელაშვილი, თამარ რამიშვილი, მარიამ ყიფიანი, ციალა ცხოვრებაძე, მეგი ქუმბურიძე, ნატო გერმესაშვილი;** მაძიებელი მასწავლებლები: **თამარ ებრაღიძე, ნანა კაკაბაძე;** მოწვეული მასწავლებლები: **ზურაბ აბრამიშვილი, ეკა გარადინსკი-ელერ-**

მონდომება და მოვალეობის სრული შეგრძნება განაპირობებს ლიცეუმის წარმატებებს.

ილიასეული თერგისა არ იყოს - მოძრაობა და მოძრაობაა, ჩემო თერგო, ქვეყნისთვის ძალისა და სიცოცხლის მომცემიო - ლიცეუმის პედაგოგები, რასაც ადმინისტრაცია ყოველმხრივ უწყობს ხელს, განუხრელად ეძებენ და ჰპოვებენ კიდევ სწავლების ახალ ხერხებს. კი არის ოფიციალური რეკომენდაციები, მეთოდოლოგია, ცირკულარები, მაგრამ „ძალის თავიცი სწორედ აქაა დამარხული“. პასიურად მიჰყვები ამ დოკუმენტებს, თუ შემოქმედებითად იყენებ? შენს გულსა და გონებაში გამოტარე-

Roche-ს უნივერსიტეტში სწავლობს მენეჯმენტის ფაკულტეტზე.

ძალაუნებურად გამახსენდა „დათა თუთაშვილიდან“ - სამშობლოში შენი ოჯახის წარმომადგენელი ხარ, მის ფარგლებს მიღმა კი - შენი ქვეყნისო. ამ გამოხატულების მცირე პერფორანოზით, ეს ახალგაზრდები შინ ოჯახის, სკოლის წარმომადგენლები არიან, საზღვარგარეთ კი - იმ მაღლისა და ამაგის განსახიერებანი, რაც მათ ოჯახმა და სკოლამ უძღვნა.

კეთილი და პატიოსანი. რაც კარგია - კარგია, მაგრამ სკოლას სხვა მოსწავლეებიც ხომ ჰყავდა და ჰყავს? ჰოდა, სასწავლო პროცესი ყოველ მოსწავლეს მოიცავს, მჯობნის მჯობნები კი გვიმრავლოს მამაზეციერმა.

გვემავლიერად, ურთიერ-თმე-თანხმებულად და მიზან-მიმართულად მუშაობს სკოლა-ლიცეუმის ხუთივე კათედრა: ქართული ენისა და საზოგადოებრივ მეცნიერებათა (ხელმძღვანელი - **ლია გიგიტაშვილი**), მათემატიკისა და ზოგადი მეცნიერებისა (**ნანული ბებია**); ესთეტიკისა და სპორტისა (**ნინო დაშვილი**); დაწყებითი კლასებისა (**ირმა ელისბარაშვილი**); უცხო ენებისა (**ლია გრძელიშვილი**). სწორედ ასეთი მუშაობით მიიღწევა წარმატება.

საბჭოთა ხანს თავში გვიჭედვდნენ, ისტორიის წარმართველი მასააო. ყოველდ მიჩქმალული, მიგდებული იყო პიროვნების როლი. არადა, სწორედ ისტორია ამტკიცებს პირუტყვს. ცხადია, ძალზე ბევრია დამოკიდებული ხელმძღვანელზე და სკოლა-ლიცეუმ NK-ს განათლების დარგის ამაგდარი, ღვაწლმოსილი პიროვნება, ბატონი **ნუგზარ ყენია** უდგას სათავეში. მან 1982 წელს დაამთავრა დედაუნივერსიტეტის ისტორიის ფაკულტეტი. მუშაობდა სხვადასხვა პასუხსაგებ თანამდებობაზე. 1988 წელს დაინიშნა თბილისის 47-ე საშუალო სკოლის დირექტორად და ამ პოსტზე 20 წელიწადი დაჰყო. ე. ი. როგორ უდირექტორია? მეტიც - 1996 წელს, პარალელურად, ეს სკოლა-ლიცეუმი დააარსა და აქაც როგორ დირექტორობს ეს მცირე წერილიც ადასტურებს.

მაშ, შესაძლებელი ყოფილა ორი კურდღლის დაჭერა. დირექტორს მხარში უდგას, კოლეგებთან

მარიამ ხაბიაშვილი-ბურბენიძე

როცა საქმეს პროფესიონალები აკეთებენ

სკოლას ნამდვილად ნიჭიერი, თბილი, შრომისმოყვარე, კადრების შერჩევის დიდოსტატი ქალბატონი ნინო გერგიძე უდგას სათავეში. მან სკოლა ერთგული, დაუღალავი ენერჯის მქონე არაჩვეულებრივად ამინთან დავით რიჟაბაძისთან ერთად დააარსა.

ნინო გერგიძე: „იმ ხანად ძალზე უჭირდა ქვეყანას, სკოლას; სასწავლო პროცესს ბევრი პრობლემა ახლდა; შესუსტებული იყო სწავლების ხარისხი... და დამებადა იდეა, შემექმნა რაიმე ახალი, იქნებ, განსაკუთრებულიც, რაშიც მოიაზრებოდა სიახლეები სწავლებაში, სწავლების ხარისხის გაუმჯობესება, ბავშვებისათვის საინტერესო, ხალისიანი, ამასთანავე, მყუდრო გარემოს შექმნა... უსაზღვრო სურვილი მქონდა ჩემივე სკოლა აღსავსე ყოფილიყო ბავშვებით

დიდი სიყვარულითა და სითბოთი. იმდენად დიდი იყო ჩემი სურვილი, რომ ჩემმა მეუღლემ, დათომ გული არ დამწყვიტა, გვერდში ამომიდგა. სიყვარული ხომ ყოველის შემძლეა... მაშინ სამი წლის სანდროსა და ათი თვის გიორგის მშობლები ვიყავით. ჩვენ ხომ საქართველოს ღირსეული მომავალი უნდა გავგებარდა, ამი-

ტომ დავარქვით სკოლას „ივერია“. მალე სკოლის ჰიმნიც შეიქმნა. იგი ჩვენმა ყოფილმა პედაგოგმა, საბავშვო მწერალმა ქალბატონმა ციალა ამბოკაძემ შექმნა: „ჩვენ საქართველოს მომავლი ვართ და „ივერია“ გვქვია!“

ნატო ცუცქერიძე დირექტორის მოადგილე სასწავლო დარგში. ის 23 წლის იყო, როცა სკოლაში მოვიდა. ნატო კვალიფიციური მასწავლებელი, შესანიშნავი ფილოლოგი და მნიშვნელოვანი პიროვნებაა სკოლისთვის. ეს შესანიშნავი ადამიანი ყოველთვის მხარში უდგას, ამშვენებს და აძლიერებს სკოლა „ივერიას“.

სკოლას ჰყავს დირექტორის მოადგილე სამეურნეო დარგშიც – მია ნიკოლიძე, უნიჭიერესი მათემატიკოსი, რომელიც უკვე 20 წელია ჩართულია სკოლის საქმიანობაში და ზრუნავს მისი განვითარებისთვის.

სკოლაში თბილი და კეთილი გარემოა. აქ საუკეთესო და ნიჭიერი მასწავლებლები მუშაობენ.

აუცილებლად აღსანიშნავია ციური ქენქაძის ღვანლი. ის სკოლის მუსიკის მასწავლებელია და სკოლის დაარსებიდანვე მუშაობს იქ. იგი უამრავი ღონისძიების ავტორია. მისი შექმნილია სკოლის ჰიმნის მუსიკაც. ეს ნიჭიერი ქალბატონი და მისი მეუღლე უშანგ (უტო) ჭელიძე სკოლის ერთგული ადამიანები არიან, დღესაც გვერდში უდგანან და აძლიერებენ.

ამ სკოლაში დაიწყო პედაგოგიური კარიერა ჩვენმა ფილოლოგებმა: მაკა ჭიჭინაძემ და ნონა ვერულაშვილმა. ისინი სკოლის გამოცდილი წამყვანი პედაგოგები არიან.

ასევე გამოირჩევიან: ქეთი მაჩიტაძე (გერმანული ენა), ლია ქისტაური (ბიოლოგია, ქიმია), ეკა შილაკაძე (ინგლისური ენა), ქეთი თალაკვაძე (რუსული), მანანა ოკინაშვილი და თამთა შენგელია (ინგლისური ენა), პროფესორი გელა ძამუკაშვილი (ფიზიკა).

სკოლის კოლექტივს ალამაზებს აერობიკისა და ტანვარჯიშის მასწავლებელი ნინო ჩადუნელი. რეჟისორი იპოლიტე გაფრინდაშვილი კი სკოლის მუდმივი მხარდამჭერია.

სკოლას დაწყებითი კლასების არაჩვეულებრივი მასწავლებლები,

ბავშვებზე უსაზღვროდ შეყვარებული კესო ფიფია და ირმა ნაცვლიშვილი ჰყავს.

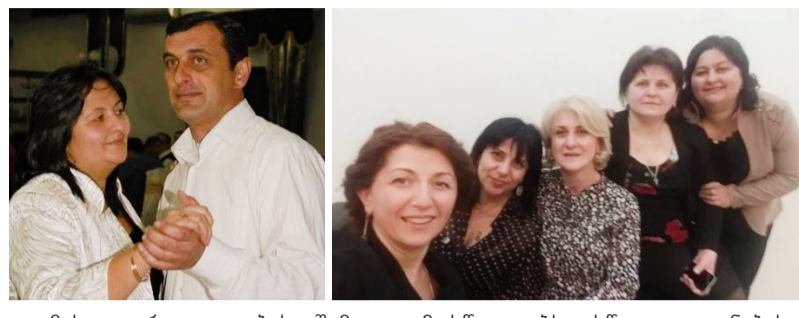
ნელს კი სკოლას ახალი მასწავლებლები შეემატნენ: მარია მათეშვილი (მათემატიკა), ნათია ბატაშვილი (ქიმია), ელენე ტეფნაძე (გეოგრაფია), ქეთი გორგასლიძე (სამოქალაქო განათლება), ნატალი ხადური (დანებიერობა), ელენე პატაშური (ხელოვნება), თეო ოძელაშვილი (ხატვა), ზურაბ ბოკუჩავა (ჭადრაკი), კახა ფაჩუაშვილი და გიორგი შეროზია (ისტორია), მია ლობჯანიძე (მეტყველება).

23 წელი სკოლა „ივერიას“ ჰყავდა დიდებული დამფუძნებელი და-

ვით რიჟაბაძე. ის ყველას უყვარდა და აფასებდა. დიდა მისი ღვანლი მოსწავლეებში ქართული კულტურისა და ხელოვნების პოპულარიზებაში.

ნინო გერგიძე: მისი გარდაცვალების შემდეგ ძალიან გამიჭირდა. გამიჭირდა იმ საქმის გაგრძელება, რომელიც ჩვენი დიდი სიყვარულის და ურთიერთპატივისცემის შედეგად 1997 წელს დაიწყო. ძნელია ცხოვრება იმ ადამიანის გარეშე, რომელიც ძალიან გიყვარს და გაკლია, ეს სევდა მუდმივია და მონატრებაც თანმდევი.

მისი გარდაცვალების შემდეგ სკოლა „ივერია“ გახდა დავით რიჟაბაძის სახელობის.

ახლა სკოლაზე, მის წარმატებაზე მამის სახელსა და მის უკვდავო ფაქტზე, ჩემთან ერთად, ჩვენი სამი ვაჟი ზრუნავს: ალექსანდრე, გიორგი და ნიკოლოზი. ისინი საკუთარი ახალგაზრდული შეხედულებებით ნერგავენ მოსწავლეთა მრავალმხრივი განვითარების თანამედროვე მიდგომებს, მათი მიზანი მშობლების დაწყებული საქმის მოდერნიზება და იგივე მისით და მიზნებით საქართველოს მომავალზე ზრუნვაა.

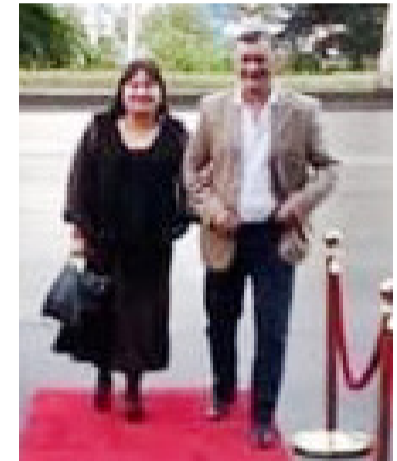
ამავე, სკოლის III კლასის მოსწავლე პატარა დავით რიჟაბაძე, ბაბუს მოსახლე და იმედი. მას ბაბუსათვის უყვარს ცეკვა და ხელოვნება.

დავითის გარდაცვალების შემდეგ, მთელი კოლექტივი, ოჯახი, რომელსაც „ივერია“ ჰქვია კიდევ უფრო გაერთიანდა. ყველა მხარში მიდგას, რადგან ოცნება, რომელიც დათომ ამისრულა - „ივერია“ - კიდევ უფრო გაბრწყინდეს და გაძლიერდეს.

სკოლაში 200-მდე ბავშვი სწავლობს; გვაქვს თბილი გარემო, მიღწევები ყველა სფეროში. ერთად ვზრუნავთ სკოლის პრესტიჟზეც და საკუთარ ავტორიტეტზეც. ეს კი საერთო წარმატების მომტანია.

მოსწავლეებს ვასწავლით ოცნებას, შემდეგ ოცნების მიზნად გარდაქმნასა და მის ხორცშესხმას.

ბიოგრაფიიდან: ნინო გერგიძე დაიბადა 1969 წელს; 1986 წელს დაამთავრა თბილისის 61-ე საშუალო სკოლა. 1993 წელს კი ივანე ჯავახიშვილის სახელობის თბილი-

სის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ფილოლოგიის ფაკულტეტი წარჩინებით, 1996 წელს - ასპირანტურა.

სტუდენტობისას 1993-1998 წლებში მუშაობდა 61-ე საშუალო სკოლაში, 1995-1996 წლებში გიმნაზიაში, 1997 წლიდან კერძო მრავალპროფილიანი სკოლა „ივერის“ დირექტორია.

აი, ასეთი სითბო, ასეთი სიყვარული, პატივისცემა და წარმატებები იქ, სადაც საქმეს პროფესიონალები აკეთებენ.

მარია მათეშვილი-ბურბანიძე

202-ე ბაგა-ბაღი

სახალხო სამზადისმა პატარები ბაახალისა

„ახალი წლის სიხარულს რა შეედრება, სითბო და სიკეთე დაგვებუდება?... - ერთი ცნობილი სიმღერისა არ იყოს, ყოველი ახალი წელი, მართლაც რომ ჯადოსნურ შეგრძნებებთან ასოცირდება, დიდი ოპტიმიზმის მომცემია და გვაქვს განცდა, რომ მომავალი წელი გასულ წელზე უკეთესი იქნება. მისი მოზრდნება კი, განსაკუთრებით ბავშვებს ახარებთ, ახალი წელი ხომ პატარების დღესასწაულია.

დიდი საახალწლო სამზადისა საბავშვო დაწესებულებებში, განსაკუთრებით კი 202-ე ბაგა-ბაღში,

სადაც შენობის ფოიეს ულამაზესი ნაძვის ხე და გირლიანდებით მორთული ინტერიერი ამშვენებს. აღსაზრდელების საახალწლო განწყობაზე საგულდაგულოდ იზრუნა ბაგა-ბაღის დირექტორმა ლალი ოთარაშვილმა და მთელმა შემოქმედებითმა გუნდმა. თბილისის ბაგა-ბაღების სააგენტოს ხელშეწყობით კი, პატარებს საახალწლო ნუგბართი და საჩუქრებით გაახარებენ.

ლალი ოთარაშვილი: 202-ე ბაგა-ბაღის მთავარი საფიქრალ-საზრუნავი აღსაზრდელების კეთილდღეობა და მათთვის კომფორტული

გარემოს შექმნა. ახალი სასწავლო წლისთვის მორთო და გალამაზა ეზო, შენობა და ჯგუფები. მონეული გვყავდა ანიმატორები, რომლებიც ჭიშკართან ეგებებოდნენ აღსაზრდელებსა და მშობლებს. იმდენად მრავალფეროვანი და საინტერესო აღმოჩნდა მათი პროგრამა აღსაზრდელებისათვის, რომ დღის ბოლოს გასვლა აღარ სურდათ ეზოდან. რაც შეეხება ინფრასტრუქტურას, მის მოწესრიგებაზე დიდი ხანია ვზრუნავთ. გვაქვს თანამედროვე ატრაქციონები, ეზოს სათამაშოები, ლია ვერანდები და ფანჯარული, რომლის განახლება სისტემატურად მიმდინარეობს. თბილისის ბაგა-ბაღების სააგენტოს თანადგომით, ჩატარდა სარემონტო სამუშაოები და ბალი აღიჭურვა მეთოდური სახელმძღვანელოებით, საკანცელაროო ნივთები და სანიტარულ-ჰიგიენური საშუალებებით. საბავშვო ბაღში შემუშავდა ახალი სამოქმედო პროგრამები და ადრეული განათლების კურიკულუმი - თამაში (I-II ნაწილი); წარმატებით ხორციელდება სას-

წავლო-სააღმზრდელო პროცესი და „სასკოლო მზაობის“ პროგრამა. ბაგა-ბაღმა, შესანიშნავად გაიარა ავტორიზაციის პირველი ეტაპი და დადებითი შეფასება მიიღო. ამჟამად, საბავშვო ბაღში სულ 300 აღსაზრდელია.

202-ე ბაგა-ბაღში, აღსაზრდელების შემოქმედებითი უნარების განვითარებას დიდი ყურადღება ექცევა და მაღალ შედეგებზეა ორიენტირებული, რაც დირექტორის ლალი ოთარაშვილის დამსახურებაა. იგი 40 წელია წარმატებით ხელმძღვანელობს ბაგა-ბაღს. ამ ხნის მანძილ-

ზე, არაერთი მნიშვნელოვანი პროექტი განახორციელა და მრავალთაობას გაუნათა გზა ბედნიერი მომავლისაკენ. ბაგა-ბაღი დაკომპლექტებულია მაღალკვალიფიციური კადრებით, ერთ მუშტად შეკრული კოლექტივია და მუშაობენ გუნდური პრინციპით, რაც დიდი წარმატების საწინდარია.

დირექტორის დამსახურებას არ ივიწყებენ მადლიერი თანამშრომლები და აღნიშნავენ, რომ

გავრცელება მე-9 გვ.

სახალხო სამზადისა პატარები ბაბულისა

მერვე გვერდიდან

ქალბატონი ლალისთვის, როგორც ხელმძღვანელისთვის, ყოველი ახალი სასწავლო წელი არის შემოქმედებითი იდეების, ახალი გამოწვევების და დასახული ამოცანებისათვის განხორციელების ტრამპლინი. ღვაწლმოსილი დირექტორის გამოცდილებას, მეთოდურობას, იდეებს და რჩევებს არაერთი სააღმზრდელო დაწესებულება იყენებს.

ქალბატონი ლალი კმაყოფილია მისი მოადგილის **ნინო ბერიძის** საქმიანობით, რომელიც თავდაუზოგავად შრომობს და ყოველ კუთხე-კუთხულს აღამაზებს. სასწავლო-სააღმზრდელო პროცესს უძღვება ბაბა-ბაბაში გამოცდილი

და აქტიურად იყენებენ სააღმზრდელო პროცესში. ქალბატონი ქეთევანი მუდამ მზადაა, უშურველად გაუწიოს ყველას კონსულტაცია და დაეხმაროს სიახლეების დანერგვაში.

საგულისხმოა, რომ 202-ე ბაბა-ბაბაში ზედმიწევნით დაცულია სანიტარულ-ჰიგიენური წესები, რომელიც სისტემატურად მონმდება სურსათის ეროვნული სააგენტოს და „ჰასპის“ პროგრამის ფარგლებში. ბაბაში დაკისრებულ მოვალეობას შესანიშნავად უძღვება სან-ჰიგიენის კოორდინატორი **თამარ დალაქიშვილი**. ასევე, აღსანიშნავია სამეურნეო ნაწილის კოორდინატორის **მაკა სანაიას** ღვაწლი, რომელიც დიდი აქტიურობით და შემართებით აგვარებს ყველა საჭირობო ტექნიკურ

მენტაციას, საპასუხისმგებლო მასალებს მონდომებით აწარმოებს ბაბა-ბაბის საქმეთამართველი **თამარ მოსიძე**.

ბაბა-ბაბი დაკომპლექტებულია მაღალკვალიფიციური და გამოცდილი აღმზრდელებით, ესენია: **ცისანა დათუნაშვილი, ჟუჟუნა ვარდოსანიძე, მარინე ორველაშვილი, მანანა ლებანიძე, სვეტლანა არუთინიანი, ნინო ნავროზაშვილი, ნანა გელენიძე, ნანა რიყაშვილი, თამარ ნათობიძე, მადლენა ბოგვერაძე, ნინო გელდიანიშვილი და ოლიკო ბერძენიშვილი**. მათ გვერდით უდგანან თანაშემწეები: **რეგინა კახაროვა, შუქია არღვლიანი, ლელა სიახუაშვილი, ლილი გრძელიძე, თინა გიორგაშვილი, ნანა კოშაძე, ლამარა დათუნაშვილი, ანაიდა ბალიანიცი და ქეთევან ჩინჩაძე**. სასწავლო-სააღმზრდელო პროცესში ჩართულნი არიან პროფესიონალი და სერთიფიცირებული სპეციალისტები: ფსიქოლოგი **მაკა ბაქრაძე**, ლოგოპედი **ნინო ჩიჩუა** და სპეც. პედაგოგი **მაკა ლევიძე**, რომლებიც აღმზრდელებთან ერთად შესანიშნავად იყენებენ „ჰასპის“ პროგრამის დებულებებს.

ბაბა-ბაბაში ხშირად იმართება შემოქმედებითი აქტივობები სეზონური ზეიმები. სისტემატურად ისმის მუსიკის მხიარული ჰანგები, რაც მუსიკის მასწავლებლების - **ნატო მულაიასა და ბელა კამლაძის** დამსახურებაა. პატარებისათვის ცეკვა ნამდვილი ბედნიერებაა, რაც მათ ძალიან ამხიარულებს და ქორეოგრაფ **მარიამ მამალაძესთან** ერთად, ყოველ ახალ ილეთს მონდომებით ასრულებენ. აღსაზ-

რდელების კვებაზე ზრუნავენ სერთიფიცირებული მზარეულები: **ჯულიეტა მამალაძე, ნათია ოთარაშვილი და მზია გვილია**.

ქებას იმსახურებს ბაბა-ბაბის ტექნიკური პერსონალი: **ნინო კოდიანიშვილი, ეთერ დვალიშვილი, ეკატერინე გოგინაშვილი, რუსუდან ჯიმშელაძე, მაკა ხომასურიძე, ჟუჟუნა ტვილიანი და თალიკო დაუთაშვილი**.

ლალი ოთარაშვილი: შეიძლება ითქვას, შემოქმედებითი ღონისძიებებით მდიდარია ჩვენი ბაბა-ბაბი. ამ მხრივ, ყოველ წელს ახალ გეგმებს ვახორციელებთ. მოვანყვეთ სამემოდგომო კუთხეები, ჩავატარებთ სხვადასხვა აქტივობას შიდა სივრცეებსა თუ ეზოში; მშობელთათვის მოვწყო აღსაზრდელო ნამუშევრებისა და პროექტების გამოფენა და გამართა მხიარული შეჯიბრებები. ამჟამად, მიმდინარეობს ზამთრის სეზონთან დაკავშირებით გამოფენებისა და პროექტების მომზადება თემაზე „**ზამთარია, ზამთარია!**“ სასწავლო-აღმზრდელობით პროცესში მშობლები აქტიურად არიან ჩართულები, ამ მხრივ ნამდვილად გამოვიჩინეთ. ისინი ხშირად ეხმარებიან ჯგუფებს, გვთავაზობენ ახალ იდეებს, რომლებიც მათი შვილების ცხოვრებას უფრო მრავალფეროვანს ხდის. ადრეული სკოლამდელი განათლება ყველაზე საპასუხისმგებლო ეტაპია განათლების სისტემაში, მისი სრულყოფილი განხორციელება ბედნიერი მომავალი თაობის აღზრდის საფუძველია. ამიტომ, მუდამ უნდა ვიზრუნოთ ამ პროცესის სრულყოფისთვის. მისასალმებელია, რომ სახელმწიფოს ხელშეწყობით აშენდა, გარემონტდა და აღდა ბაბა-ბაბები, რომლებმაც ჯგუფებში საგრძნობლად განტვირთა აღსაზრდელო რაოდენობა, რაც ერთ-ერთი მთავარი პირობაა ავტორიზაციის პროცესისათვის.

მზია გვილია: სასწავლო-აღმზრდელობით პროცესში მშობლები აქტიურად არიან ჩართულები, ამ მხრივ ნამდვილად გამოვიჩინეთ. ისინი ხშირად ეხმარებიან ჯგუფებს, გვთავაზობენ ახალ იდეებს, რომლებიც მათი შვილების ცხოვრებას უფრო მრავალფეროვანს ხდის. ადრეული სკოლამდელი განათლება ყველაზე საპასუხისმგებლო ეტაპია განათლების სისტემაში, მისი სრულყოფილი განხორციელება ბედნიერი მომავალი თაობის აღზრდის საფუძველია. ამიტომ, მუდამ უნდა ვიზრუნოთ ამ პროცესის სრულყოფისთვის. მისასალმებელია, რომ სახელმწიფოს ხელშეწყობით აშენდა, გარემონტდა და აღდა ბაბა-ბაბები, რომლებმაც ჯგუფებში საგრძნობლად განტვირთა აღსაზრდელო რაოდენობა, რაც ერთ-ერთი მთავარი პირობაა ავტორიზაციის პროცესისათვის.

მზია გვილია

საგამანათლებლო პროგრამების კოორდინატორი **ქეთევან ფერაძე**, მის მიერ გადამზადებული აღმზრდელები და თანაშემწეები კარგად ფლობენ ახალ მოთხოვნებს

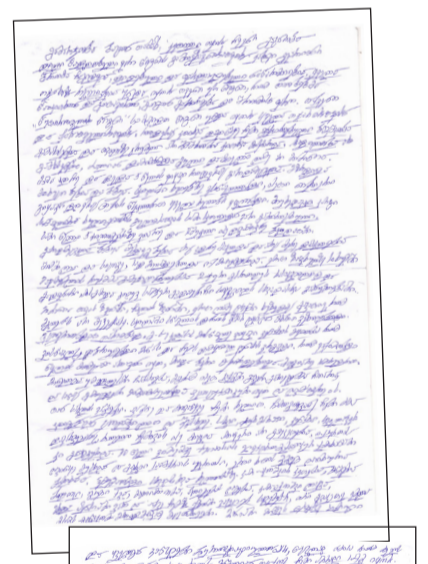
საკითხს, დროულად უზრუნველყოფს საბავშვო ბაღს ყველა მატერიალური, სამეურნეო, სან-ჰიგიენური და სხვა აუცილებელი მასალებით. ბაღის საქმიან დოკუ-

წერილი თამაზ ქვლივიძეს

გამარჯობა, ბატონო თამაზ, კეთილი იყოს ჩვენი გაცნობა. დიდი მადლობელი ვარ ნიგნის გამოგზავნისათვის. კარგი გვარიანი შრომა ჩაგვიტოვა, ყველგან ოჯახის რელიქვია უნდა იყოს თქვენი ნიგნი, რომ თაობებმა ნაიკითხონ და გაითავისონ. გაიგონ გაჭირვების და შრომის ფასი. თქვენი „**წუთისოფლის ნიგნი**“ სამაგიდო ნიგნი უნდა იყოს ყველა ოჯახისთვის და ქართველისთვის, როდესაც კითხვა დავინყე ჩემი გაჭირვებული ბავშვობა გამახსენდა და თვალზე ცრემლი არ შემშრობია, კითხვა მიჭირდა. სადილობა არ გამხსენებია, ძალიან დამიძიმდა გული და მთელი ღამე არ მძინებია. მამა ადრე და დედა ხუთი წლის ვიყავი როდესაც გარდაემცვალა. მზრდიდნენ მოხუცი ბებია და ბაბუა. სკოლაში ხუთებზე ვსწავლობდი, ისეთი ნიჭიერი ვიყავი, ნიჭის წყალობით ყველა ხელობას ვფლობდი. მიუხედავად კარგი სწავლისა, ხულოგნობის გამო, სამი სკოლიდან ვარ გამორიცხული. სამი წლის მანძილზე ხუთ კილომეტრზე ვიარე და საშუალო ისე დავამთავრე ბალდათში.

მა ჩაიარა, სადაც გამოცდები მიმდინარეობდა, ავტოტექნიკუმი იყო და ის დავამთავრე. თან სახლს ვაშენებდი. ავაშენე და მოვანყე ჩემი ხელით. ჩამოვიყვანე ჩემი ძმა ადიგენიდან ცოლ-შვილით და შევასახლე. სახლი, ჭურ-მარანი, ვენახი, ყველაფერი დავახვედრე, ხლო ჩემთვის, ისე გარდაიცვალა, არაფერი გაუკეთებია. იქაურობა კი განადგურდა. 30 წელი ვიმუშავე ქუთაისის ელექტრომექანიკურ ქარხანაში. დავინყე მუშიდან და გავხდი საამქროს უფროსი. შემდეგ დაიხურა ქარხანა. ვმუშაობდი სხვადასხვა ხელობაზე. კარ-ფანჯრების კეთება, განმენდა, ბლოკი, აგური, ქვა, მალიარობა, პლიტების დაგება. ეხლა პენსიაში ვარ და აქვე, ჩემს ეზოში ვაკეთებ სკვერებს. ორი გავაკეთე, მესამეს ვანყობ მარადმწვანე მცენარეები. მერიში მიწვეს ნერგებზე სიარული. ყველგან ვანყვები ბიუროკრატიას. ნაცვლად იმისა, რომ ხელს მიწყობდნენ, პირიქით, ხელს მიშლიან, თითქოს ჩემი პირადი საქმე იყოს. რაც შეეხება თქვენი ნიგნის დახასიათებას, ეს ერის ქეხაქინია, ღმერთმა გაგიმარჯოს. თუ გამოქვეყნებას გადაწყვეტ, ეს კარგი კალიგრაფიით დაწერე და უფრო გონივრული იქნება, თუ ამ ფორმატით და ამ ნაწერით გამოაქვეყნებენ.

„განგრენის კალაძის მალამო“ „გაჩეჩილაძის ნამალი“, დღესაც ასეა. ბატონი თამაზის ვაზის მაღალი მოსავლიანობის მნიშვნელოვანი წინადადება დღესაც განუხორციელებელია. ბედნიერია ერი, ვაზის ასეთი მაღალკვალიფიციური ადამიანი რომ ჰყავს, როგორც ბატონი თამაზია. გაჭირვებულმა ბავშვობამ მასში ვაზისა და შრომის დიდი სიყვარული ჩადო, რასაც მისი ცხოვრება აღმავლობისაკენ მიჰყავს. ვაზის, ყურძნის, ღვინის და მარნის სიყვარული ყველა ქართველში ღრმად უნდა იყოს ასახული. ბატონი თამაზი ამის ნათელი მაგალითია. ბატონი თამაზის სახით განგებამ საქართველოს და განსაკუთრებით კახელებს მოუვლინა ნიჭიერი კაცი, ნამეილი ქართველი, „ვაზისა და ღვინის პოეტი“.

გარდამეცვალა ბაბუა, შემდეგ ბებია. არც ადრე მაკლდა და არც მერე დამკლებია შიმშილი და სიცივე, სად მიღამდებოდა, იქ მითენდებოდა. ერთ ზაფხულს სოხუმში მატარებლის რუსმა გამცილებლებმა ორჯერ მესროლეს სასიკვდილოდ, გადავრჩი. ამის გარდა, კიდევ სამჯერ გადავურჩი სიკვდილს სხვადასხვა გარემოებაში. მიძინია თივის ზვინში, ჩალის ზვინში, ერთი ღამე ტყეში ხეზედაც გავათიე, რომ მგლებს არ შეეჭვამე. სკოლაში სწავლის დროს შეშას ტყიდან მხრით ვეზიდებოდი. ვცხოვრობდი ღარიბად. მე-6 კლასის მოსწავლე ვიყავი ვენახის მყნობა რომ ვისწავლე, ვაბრუნებდი მინას და ჩემ დამყნობელ ვენახს ვრგავდი. წყლის მომტანი არავინ იყო, არადა ბევრი მჭირდებოდა. მიწოდდა უმალესში ჩაბარება, მაგრამ ისეთ საქმეში ვაგები, გამოცდებ-

კარგი ქართველის და დიდად განათლებული კაცის ბატონ თამაზ ქვლივიძის დაწერილი „წუთისოფლის ნიგნი“ გვახედებს მწერლის ბავშვობის წლებში. როდესაც ოჯახურ შრომაში ბავშვებიც იყვნენ ჩართულნი. დიხს, როდესაც აღნიშნულ ნიგნს ვკითხულობდი, თვალწინ ჩემი გაჭირვებული ბავშვობის წლები გამახსენდა და კითხვის დროს თვალზე ცრემლი არ შემშრობია.

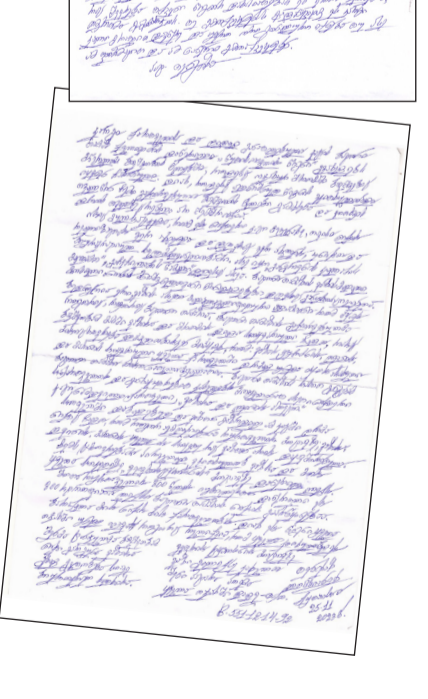
ისიც გულსატკეპია, რომ ეს ნიჭიერი კაცი მევენახე, თავისი ნიჭის რეალიზაციას ვერ ახდენდა და დღესაც ვერ ახდენს, უნიჭო და ბიუროკრატიულ ხელმძღვანელობაში. ასე იყო

სოფელში დაბადებულ და ვაზთან გაზრდილ ამ კაცში ღრმა ნიჭიც ჩადო, როგორ აემდერებინა საქართველოს მოტივზე. ვაზის, ღვინის, მარნის ყველა სიკეთე, რაც ვაზთან არის დაკავშირებული, ჩემს ცხოვრებაში პირველად ვკითხულობ ვაზსა და მის ყველა სიკეთეზე „ვეფხისტყაოსნის“ მოტივზე დაწერილ ლექსს.

შოთა რუსთაველის 800 წლის იუბილესთან დაწერილი 800 სტროფიანი ლექსი ბატონ თამაზის ნიჭის გაბრწყინებაა.

ბარაქალა, მის ნიჭს, მის ქართველობას. დიხს, ეს ნიგნი ყველა ოჯახში უნდა იდოს როგორც რელიქვია, რომ ყველა კითხულობდეს.

შენმა ტანჯულმა ბავშვობამ ნიჭი გარგუნა ვაზისა გზად გელობება სიყვარული ბიუროკრატია ხალხისა. ვეფხისტყაოსნის მოტივზე ვაზი გალექსე, კახელო, შენი პატარა პოემა ყველა ოჯახში დადე-თქო.

თენგიზ ლომსიანიძე

მანანა ზორიძე

თუ დეკემბერის მოგეძალა ფიქრები ცივი, არ შეიმჩნიო, გაილიმე, თბილად დაუთმე! საოცარია დეკემბერის მზის კისკისა სხივი, სულში ჩაძვრება, კარი გაუღე-გული გაითბე!

და ნუ გგონია, დეკემბერს უყვარს სიცივე, სუსხი, -არა ძვირფასო, დეკემბერი საოცარია! დეკემბერს უყვარს სიყვარული ფიქრებით - უტყვივით, თუკი მითობზე, სიცივისთვის სულ არ სცალია.

იდუმალის არის დეკემბერი, ბრწყინვალე შობის, სანინდარი. მოდი დავახვედროთ ბევრი ფერი! ტკბილი გვისახსოვროს კალენდარი!

ნური ლობჯანიძე

ჯორსამეთის სერებიდან, აფრენილო თეთრო მტრედო, დაბლა მინდვრებს გადუფრინე, რომ მშვიდობა დაგვიბედო.

ბარბარობის სისხამ დილას, ქარს გაჰყვები ნარნარ-ნარნარ და პერევეში შეისვენებ, მერე ნახვალ ნახავ ქარძმანს.

მტრის ჯინაზე ინავარდებ, გულს მოგვიღობო შენი ცქერით, შენ საზღვარი არ გაშინებს, გელის ზევით თედელეთიც.

სინაგურზე, ჯალაბეთში, ჩვენც გვივლია უნინ, ერთ დროს, მოგვივლია ოსთან ერთად, ხინამთა და ნონა, ერნო...

ჯავის ლუდი გაგვისინჯავს, და კამკამა ბაგიათაც, ეხლა ძმობა მოგვიშალეს, ოსი უცებ გადიდაცადა.

მხოლოდ სხვისი იმედი აქვს, სხვისი მოსავს ჩიხტი-კოპი, ჩვენს მინაზე მოსულ სტუმარს, გაუშლია საფირონი.

უნდა კვალი ნაგვიშალონ, მარიამის გვფარავს კალთა, შენ კი მტრედო ინავარდე, გადუფრინე აღმართს, დაღმართს.

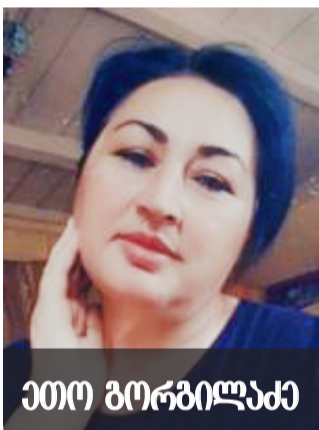
რომ მშვიდობა დაგვიბედო, ერთობისკენ ჩვენც ვქნათ გეზი, ამიყვავო იქნებ ღმერთო, მინა-წყალი შენიც, ჩემიც!

ეხლა უშენობას, ღვინო დამაფინყებს, მერე არაფერი, აღარ გამაგიჟებს. ბახუსს მივენდობი, ისე უნებურად, ვიტყვი მიცხოვრია, თურმე მე შეფურად. ფიქრად ავიშლები, ყველგან გავიხედავ, მთას მთას შემოვსტყორცნი, სიტყვას ვაგვიბედავ. გულსაც ბაგაბუგი, ისე დაემჩნევა, ლამის ამოვარდეს, უცებ საგულედან.

ციდან მომივლიან, ჩემი ანგელოზნი, ისე დამამშვიდეს, ვითომც არ ველოდი. სითბო, სათნოება, გზაზე დამიხვედბა, ნარსული, მოსანატრებელი აღარ გამიხდება. ცხოვრების კიბეზე, ავდივარ, ჩავდივარ, ხან ღმირიანი, ხანაც კი დარდი ვარ. მოვიმკე რაც ვთესე, სხვა არც მინატრია, ღმერთი ჩემთანაა, ესეც მიხარია. სიკეთე ყოველთვის, ნინ არ დაგიხვედბა, მაგრამ არა უშავს, სურვილი აგიხდება. ვინც ხელს გკრავს, იმასაც ბოროტად არ ავნი, მთავარი სულია და მისი საღარო. ეხლა, უშენობას მივენდო ჯობია, ხალხის ხმას არ აჰყვე, აქ ბევრი ჯოგია.

დეკემბერია, მთებს ნისლი აწევს, და მარტოობის ვიტან ორგიას, ჩამოილევა ფიფქებად ღამე და ამბავს შენსას, თოვლი მომიტანს. ვერ მიპოვია, ისეც დავეძებ, უმისამართოდ დაკარგულ წამებს, ეს ცხოვრება ხომ ხაფანგი არის, არ იცი როდის დაგიგებს მახეს. ვგრძნობ, ვერ ავყევი ცხოვრების ფერხულს, მე ხომ ისევე, ნარსულში დავრჩი, ჯერ ვერ ვისწავლე ლალატი სხვისი და ამიტომაც ვერც ფლიდი გავხდი. გული გაჩუქე, შენ ვერ შეხედე, ისე დაზამთრდა, ვერ მომიარე, ეხლა ამ გულში სანთელად იწვი, და ამ ზამთარში ვარ მგლოვიარე! გაზაფხულდება, გაიაპრილებს, ვიცი ოდესღაც მზე მოვა ჩემი, ლექსი რომ მტკივა, რა დამამშვიდებს, რა დამამშვიდებს, ამ ყიამეთში!

მამულო ჩემო, დედულო ჩემო, მე ხომ უშენოდ ვერ ვძლებ, დაბადებიდან ვალი მაქვს შენი, გადახდა ჯერ ვერ შევძელ. მიერთგულე და გზას დამაყენე, შენი მანოვე ძუძუ, ხან შენ მიმღერდი იავნანას და ხან მე გიმღერდი ურმულს. მაღლიან მინას ვეფერებოდი, ტყეს არ ვაკლებდი ალერსს, თუმცა ამით რას გადავიხდიდი, ვალი ხომ ბევრი მმართებს. არ გილალატე მე არც ბრძოლაში, თუმც იუდეები გვეყვანან, ოცდაათ ვერცხლის მოყვარულები, გულზე გასობენ ლახვარს!! სულის სიმდიდრეს ამ ქვეყანაზე, ვერც რა სიმდიდრე ნონის, ფსოუზე წყალი როდის დავლიო, ან წყალი ერნო-ნონის?!

ათო ბორბიძე

სიყვარულმა ასაკიო არ იყის

სიყვარულმა ასაკიო არ იცის, და არც წესებს ის არ ემორჩილება, ყმანვილივით გულსა აგიფრიალებს, თუნდაც იყო სულაც დინჯი ქმნილება.

სიყვარული მოვა, არ გეკითხება, შინაგანად შეგცვლის, გაგახალისებს, ილბიანებს ნეტარებას მოუტანს, უილბლოებს იქვე ტანჯვით ამინებს.

გაგიმართლებს? ცისარტყელას ფერებში გარდასახავს, შეცვლის იგი სამყაროს, სამომავლოდ ათასს გეგმას შეადგენ, წყვილთა შორის ნდობა რომ დაამყარო.

ძვირფასს გრზნობას თუ კი ერთხელ შეიგრძნობ, გაუფრთხილდი, არ დაკარგო იგი, სირთულეს თუ წაანყდები კავშირში, შეეცადე, რომ სულ იყო მშვიდი.

ეცადე, რომ მუდამ შეძლო გაგება, პატივი სცე შენი სატრფოს ხედვას, შენგან მოდის ყველაფერი იცოდე, მის სახეს რომ ბედნიერსა ხედავ.

სიყვარულის გრძნობით გაანებვირე, ნუ ეცდები პიროვნების შეცვლას, ის ისეთი შეიყვარე, მიიღე, შენი გული ორთავესთვის ფეთქავს.

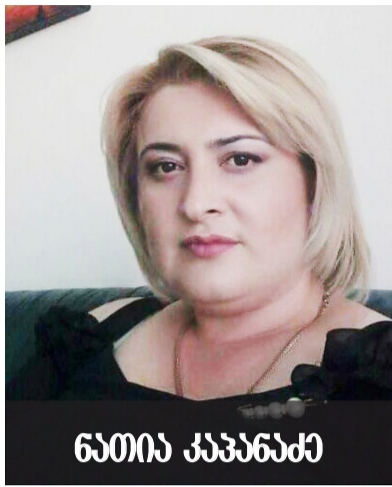
ერთმანეთის მოსმენა და გაგება, სიყვარულში ძალზე უმთავრესია, ერთმანეთის დაფასება და ნდობა, სიყვარულში უმთავრესი წესია.

ნამო სანიკიძე

სიყვარული კი არ ცვივა ხიდან, მე მიყვარხარ ჩემი გულის მხრიდან. ერთხელ როცა დამიდექი გვერდით, მაშინ როცა მომიმართე ხელი, აბა როგორ არ გინოდო მეგობარი ჩემი, მინდა გულთი გაგიწოდო მეგობრის ხელი.

მე პოეტი არა ვარ და არც მწერლის შვილი, ლექსსაც ისე ჩამოგიწერ როგორც მათი შვილი, დასავლეთის(გურია) მხრიდანა ვარ სანიკიძის გვარისშვილი. ჩემი გულის პოეტიც ვარ ჩემი თავის მწერალიც, - ჩემი თავის დიპლომი და ჩემი წარმომადგენელიც. - არც არავისა ვედრები, არც მინდა ვინმეს ვედარო, ყველა მიყვარს და სულ ყველამ მის ცხოვრებაში იხაროს. მაღლა ვენდობი ღმერთსა და მისთვის მინთია სანთელი, ყველგან ყოველთვის საჯაროდ მითქვამს საჭირო სიტყვა სათქმელი. ცხოვრებაც დიდი ბრძოლაა, თუ დავეცემი ავდგები, ყავარჯნებითაც ვიბრძოლებ და სიცოცხლისა ბოლომდე სიყვარულითა ვიცხოვრებ, ამ ქვეყანაზეც სიკეთით დავალ და როცა ღმერთი ინებებს საფლავშიაც კი ღმილით ჩავალ.

ნათია კაკანაია

კოლხი ქალი

მე კოლხი ქალი ვარ, ამაყი, თავნება!
ჩემს გულში სამშობლო არასდროს მთავრდება!
მე გული მივცე, ყველაფერს, რაც მიყვარს,
ვერ დავთმობ სამშობლოს, ჰაერს და ჩემს მინას!

მუჭებით დაყრილი არ არის სამყოფი,
მინის და ფესვების არა ვარ გამყოფი!
ვერავის დავუთმობ ჩემს ენას, ჩემს რწმენას!
სხვა კი ყველაფერი წაიღეთ, ნუ მთელავს.

აქ ქოხში გაზრდილა ძველი ქართველები,
წინაპარს მე ჩემსას კვლავ მოვეფარები.
დღემდე რომ მოვიდა, ეს ქოხი ფიცრული-
ეს მინა ოდითგან, სისხლით აქვთ მორწყული.

ჩემს შვილებს ვაბარებ, წინაპრის ნაქონებს,
არ მინდა, ეს ვერცხლის ხანჯალი დაობდეს...
საზღვრების გადაღმა, შორეთში ცხოვრობდეს-
შვილები სახლსა და სამშობლოს ტოვებდეს.

ემრავლოს ამ ქოხის ფუძეს და მოყვარეს,
შვილები ამრავლონ, უფალი უყვარდეს.
სამშობლოს შვილები უზარდონ ქართულად,
წინაპრებს ლოცავდნენ, ისევ იმერულად.

ჩემს შვილებს ვუტოვებ, ანდერძად ამ მამულს,
მტერი არ ახარონ, მინა არ ასხვისოს...
წაიღეთ ყოველი არაფრად მიღირან,
არა ვარ ძვირფასი, არაფრად არ ვლირვარ.

მე მარტო უფლის და სამშობლოს მონა ვარ!
არ მიყვარს უღირსი, არასდროს მარგიხარ...
ჩემს შვილში წინაპრის ქართული სისხლია,
სამშობლოს მცველებად ვაჟები მიზრდია!

ივკლებს ყოველი

სიჩუმე სავსეა, ზეცამდე ასული,
გრძობების ტკივილი საშველად, წყალზეა ჩასული.
მწყურვალის სიმართლე წყაროდან, პეშვებით შეასმევს-
საგულეს გვალვისგან გამომშრალს, წვეთებით შეავსებს.

თავს ვერ უშველი, არსად ჩანს საშველი, იშორე ორგული...
გასიპულ გულიდან ღიმილით გიყურებს აესული.
იფლიან ქუჩაში ნაქცეულს, გაყიდულს ვერცხლებით,
დაძრწოდა ამაყად უტყინო, ძლიერი პატრონით.

გაყინულ თვლებით, მზეც ვეღარ ათბობდა საშველად.
სიცვიის ჭამია, სიკეთეს გითვლიან ბრიყვობად.
სამშობლო მიყვარსო, სიყალბის ნიღბით იტყვიან...
სიტყვა თუ უბრუნე, მიხვდები - მინიდან ნაგშლიან.

ყინვაში სიკეთის მზე ფარულად, მალულად გაგათბობს.
უჩუმად გვერდს გიდგას, გაოცებს, გაფასებს, გაგალობს.
არავის გადარებს, ერთგულად უყვარხარ, გაგიტანს, დაგიცავს,
რაც უნდა გესროლოს, ტალახი ვილაცამ, გაგწმინდავს.

იცვლება ბუნება, ჰაერი, დროა წარმავალი...
წაღეკავს ნიაღვარს, ტალახსაც ჩარეცხავს მართალი.
ინათებს სინათლე, ბნელიდან გამოვა ნათელი-
სავალ გზას უნათებს უფალი, კელაპტრის სანთელი.

მეფეებს ბეჭდებზე ეწერათ-
„იცვლება ყოველი“!
ღარიბ კაცს იმედი აცოცხლებს-
ძლიერი უფალი!

გოგო შვილი

(ედღენება მამაჩემს - ხუთი გოგოს მამას...)

მინდა მუდამ ამაყობდეს მამა ჩემით,
გოგოაო, არ დარდობდეს ისიც ამით...
გოგო შვილი თუ არ არის ვილაცხისთვის,
გამატარეთ...არ ვარ მისი მხარდაჭერის.

დიდი ხნის წინ ქალი იყო - თამარ მეფე,
ქალი იყო - წამებული ქეთევანიც...
მრავალ ქალთა საგმირონი საქმე დღესაც-
ის კვლავ რჩება, ოჯახების მარჩენილადაც.

ვინა სთქვა, რომ ვერ შეიძლებს, ის ქალია,
მას აშინებს ძნელი საქმე, მტირალია...
რა საქმეა, ქალი რასაც ვერ აიტანს,
სამშობლოს და ოჯახს ქალი კვლავ გაიტანს.

თუ ჰგონია ვინმეს, მწარედ დაძაბუნდა,
ალარ არის ის ქალები, ის ლეგენდა...
მწარედ ცდება, ქალი თითქოს უძღურია,
მტერს კი არა, დათვსაც გზაზედ გახვედრია.

ქართველ ქალის თავდადება ძლიერია!
რწმენის გზაზედ ბევრი ცრემლი უწმენდია.
სულ იყო და სულ იქნება ქვეყანაზე-
სულიერად შვილების ზრდა ყველა ქალზე.

მშობლის ვალის მოხდა, რა ძნელია,
თავს არ დავდებ, ვიცი მეტი შემძლებია...
მინდა მამა ჩემით მუდამ ამაყობდეს!
გოგოაო, არასოდეს არ დარდობდეს!

სახალხო ნატყრა

გამთენიისას ჩამძინებია,
ნატყრა სიზმრებად დამსიზმრებია.
მზეო ამოდი, ყველა გაათბე
და სიყვარულით გული გაულღვე.

ავიწყე ცრემლი, ძველი იარა,
თუ გულზე მწარედ გადაუარა.
სხივო, ჩამჭიდე თბილი ხელები,
მე შენთან მინდა, ვერ მოგშორდები.

ბევრი არა მაქვს, ახალ წლის ნატყრად,
უფალო ერთს გთხოვ, ყველაზე მეტად:
ქართველს ერთურთის გააგებინე-
მამული ჩვენი აგვილორძინე!

შარავანდელით ისევ ადიდე,
ყველა ოჯახში, ქვეყნად მოჰფინე.
აქ გამრავლება და სიხალისე-
ჩვენსა ქვეყანას, ჩვენს ერს მოჰმადლე!

გამარჯვებები ბევრი მახარე,
ბევრი მდომია, ერთი ვითხოვე...
უფლის წინაშე ბევრჯერ ვცოცხვლობთ,
ქართული გენი მინდა ვაჯიშოთ!

ამდენ შეტევით არ გადავგვარდე,
რწმენა გვინახე, შვილი გვიმრავლე.
ჩვენი სამშობლო კვლავ გამიბრწყინე-
ქართველთა მოდგმა გადაამირჩინე!

მიტოვებული სახლები

მოუწყენიათ სოფლად ძველ სახლებს,
ჩაუშხვრევიათ მინები ქარებს.
ხის შუშაბანდი მიტოვებული-
მონატრებია მისი წარსული.

დრო იყო სახლი მხიარულობდა,
შვილები სანოლს არ ეტყოდა...
მოხუცი ბებო, აკეცილ კალთით,
ხილს ურიგებდა შვილებს ღიმილით.

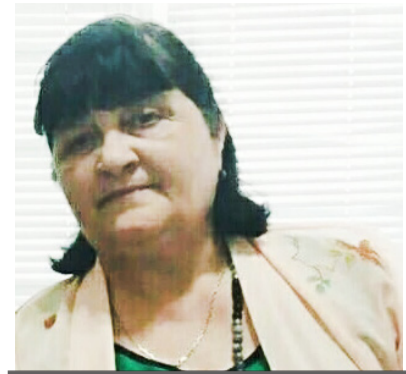
დაცარიელდა ეზო, სახლები,
გადაკარგულან შორეთს შვილები...
დაუკეციათ კლიტით ჭიშკრები,
ბალახში კვდება აქ ვენახები.

ჭიშკართან მდგარი ბროწეულები,
პატრონს ნატრობენ დანატრულები...
ისევ დამჭკნარა ხეებზე ხილი,
ჩამოცვნილა ეზოში თხილი.

სახურავს უჭირს ძველი კრამიტი,
კერას დატოვებს ვინ მიაშიტი...
გადაბადულა კიბეს ბალახი,
ახალ სიცოცხლეს ელის ვენახი.

ხის კოჭებს უჭირს, ძირს დანეულა,
ბუხარი ისევ ვერ დანთებულა...
სიჩუმე მეფობს აქ ბევრ ეზოში,
ქარები დაჰქრის ისევ ახოში.

გულზე მესობა მე ეს სახლები,
ღმერთო, გვაშორე ნასახლარები!

დავით გვახია

საქართველოს ლაზირინთი

კვლავ ჯანმრთელობას ვუძღვენი ლექსი,
მოსჩქეფს იორი, არაგვი კვენესი,
დაჭრილებს გლოვობს დედა მთა-ბარი,
ნეტავ ვინ კვენესის, ხმა საით არის?

გაბმულა, ლამის ძახილთა კვენესა
და სიბნელეში, სროლის ხმა მესმა,
მას მიემატა, კვენესა მრავალი,
არ შველის დაჭრილს არა წამალი,

მოსჩქეფს არაგვი, მოღელავს მტკვარი,
მშველელი ხალხის, არავინ არის,
ინვის სანთელი, ბლავის მოზვერი,
საით მიიღწვის ეს ჩვენი ერი.

რას პირდებიან ქართულ მომავალს,
რას უპირებენ, მოხუცთ წარმავალთ
ნეტავ სად არის აკაკის ჩანგი,
მასზე ვამღეროთ, სიმართლის ჰანგი,

შენ ასე იტყვი: „დავლუპე მხარე,
დავლუპე ხალხი და არე-მარე,
სად, ქართველობით, ვცხოვრობდით დიდხანს,
ავყევი მე სხვის მოთქმას და მითქმას“

და შემოძულეს ვერ შემეყვარეს,
რა ვუკაცები წინ წავიმძღვარე,
ეკონომიკას ჩამოვარჩინე,
ჩემი ქვეყანა, ვეღარ ვარჩინე.

ფუი!.. სირცხვილო, რალამ დამლალა,
მე ავამღვრიე, წყალი ანკარა
და გაუჩინე, ყველა ქართველ კაცს,
გულში დარდი და თმაში ჭლარა.“

იმედის სხივი ეცემა მიჯნას
და საქართველო, წაღმა ტრილებს,
გაანადგურებს სხივი ორგულებს,
მათ ცუდ ზრახვებს და ყველა ტიალებს!

და ჩვენი მხარე, ედემის ფერი,
გულში იმ ზღაპრულ შუქებს ჩაიდგამს,
რომლითაც ივლის, მართალი სიტყვით,
მოგვეფერება, ყველას ჩავგვიკრავს!

ს ა ქ ა რ თ ვ ე ლ ო ს

ჩემო ერთადერთო მშობლიურო მხარე,
აი, გავიღვიძე და მეც გამახარე,
მიამბე, რა ხდება შენს თავს ახალი,
როგორ გყავს ხალხი, შენით დამაშვრალი,

გააღე დარაბები ხმამალა შესძახე,
„მეც ვეროპა ვარ, იცით ჩემს შესახებ?
არ მოგწონთ ეს ჩემი კულტურა მალალი?
სხვა საქართველო კიდევ სად არის?“

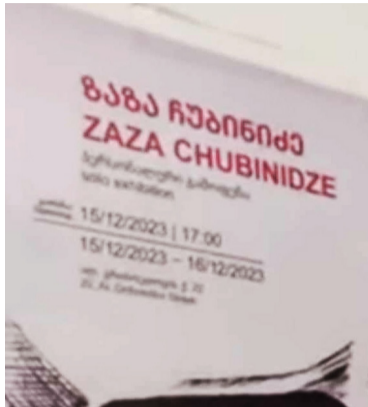
ვერ ნახავთ ჩემნაირ ხალხსა და ზეგანსა,
თავთუხებს, მწვერვალებს, ვაზებს და მტევნებსა,
რა გინდათ არ ვიცი ან რითი მინუნებთ,
ღვინით ვარ განთქმული, თაფლით და წყლებითა,

თქვენ შემოგვიერთდით არ გეხვეწებითა,
მალე მიხილავთ სულ, რომ გავბრწყინდები,
აროს დავეცემი, აროს დავკნინდები,
მე მყავს ნიჭიერი, ხალხთა დიდი გუნდი,

ძველ წელთაღრიცხვიდან დღემდე არ გავხუნდი,
წმინდანთა მინა ვარ, ღმერთის წილნაყარი,
ბევრ ომგამოვლოლი და დღეს ან აღმდგარი,
გვერდში დამიდევით პატარა ბაჯალლოს

სხვამ არ დამიმონოს და ხელი არ მახლოს,
ძმურ ოჯახში მინდა წილები გავიყო,
მეც ვეროპა მერქვას და ძლიერი ვიყო!!!

მისი ხელოვნება უკვდავია

ის ჩვენს გვერდითაა და მე მასზე არ შემიძლია წარსულში საუბარი. ჩემს გონებაში ის დარჩება, სიცოცხლით სავსე, მომღიმარი ბიჭი.

ჩემი სტუდენტები შვილებით მიყვარს, ისინი ჩემი მეგობრები არიან; მე მათი გულშემატივარი ვარ, შეძლებისდაგვარად. ზაზა შეგნებულად ვერ გავაცილე უკანასკნელ გზაზე, რადგან ის ჩემში ისეთ ადამიანად დარჩენილიყო, როგორც ბოლოს ვახე, გამოცდაზე. ზაზამ და მისმა წარმოდგენილად შთაბეჭდავა, ღრმა და საინტერესო შემოქმედებამ აუცილებლად უნდა გააგრძელოს სიცოცხლე.

ოთარ ჩაკვეტაძე: ზაზა ჩუბინიძე უნიჭიერესი სტუდენტი იყო.

ასმათ ჯავახიშვილი პედაგოგი: ზაზა ჩემი საყვარელი მოწაფე იყო. როგორ კარგად მახსოვს მისი უმანკო თვალები, სანდომიანი სახე. არ ვიცი, რითი ვანუგეშო მისი ძმა, მშობლები და მეგობრები?! ნათელი მის სულს!

მადონა უჯმაჯურიძე: ჩვენი აკადემიის უნიჭიერესი სტუდენტის არაჩვეულებრივი გა-

მოფენა შედგა. სამწუხაროა, რომ ზაზა ვერ ესწრება, მაგრამ იმიერ საქართველოში, აუცილებლად მიუვიდოდა ამ გამოფენის ხილვით გამოწვეული ჩვენი აღფრთოვანება.

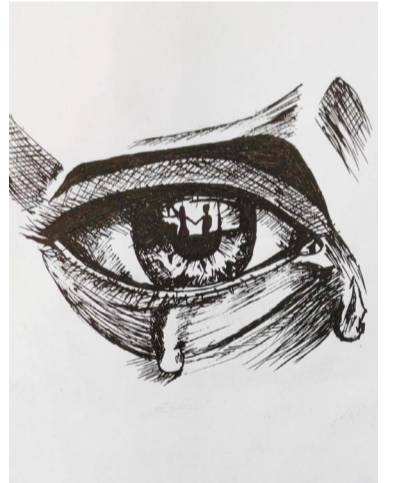
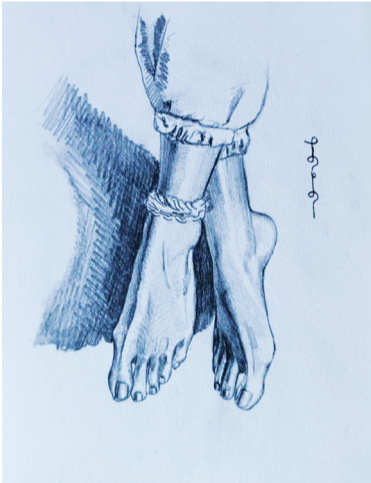
თინათინ კლდიაშვილი: მოხარული ვარ, რომ საზოგადოებამ იხილა ზაზა ჩუბინიძის ნამუშევრები. მე შვილი მყავს გარდაცვლილი და კარგად მესმის ზაზას ოჯახის ტრაგედია, მაგრამ მინდა ვანუგეშო ისინი - ზაზა ჩვენთან ერთად გრძნობს და ზეიმობს გამარჯვებას.

ყარამან ქუთათელაძე რექტორი: ძალიან სამწუხაროა, რომ ასეთი, ნიჭიერი ახალგაზ-

რდა გამოაკლდა ჩვენს საზოგადოებას. ის რაც მოასწრო, უკვე ძალიან მნიშვნელოვანია. ოჯახს და ახალგაზრდობას სამახსოვროდ დარჩება ეს გამოფენა და შესაძლებელია კიდევ ვიხილოთ სხვა სივრცეებში და გალერეებში.

ნოდარ ამამუკელი (სამხატვრო აკადემიის ვიცე-რექტორი): ზაზა არქიტექტურის ფაკულტეტზე სწავლობდა და მე არ ვიცოდი, თუ ის ასე კარგად ხატავდა. შთაბეჭდავი და ბევრის მთქმელი ნამუშევრები ჰქონია მას.

ზურაბ ქობალია

ლია წერილი:

სრულიად საქართველოს კათოლიკოს პატრიარქს, უწმინდესსა და უნეტარესს ილია მეორეს, საქართველოს პრემიერ-მინისტრ ბატონ ირაკლი ლარიბაშვილს, საქართველოს პრეზიდენტ ქალბატონ სალომე ზურაბიშვილს

მოგახსენებთ, რომ გასული საუკუნის ბოლოს, გარდაბნის მუნიციპალიტეტის ტერიტორიაზე, კერძოდ, სოფელ კრწანისის მეზობლად შეიქმნა ახალი სოფელი — მთისძირი, — „ემედექს დაჩეხის“ ადგილზე.

აღნიშნული ახალი სოფლის პრობლემების მოგვარებაზე, წარსულში თავდაუზოგავად და მუხლჩაუხრელად მუშაობდნენ, ცოლ-ქმარი: ტუგუში ონიანი და ჟენო დადეშქელიანი — სოფელ მთისძირის მცხოვრებლები. ტუგუში ონიანი გახლდათ პროფესიით ინჟინერი, მეორე მსოფლიო ომის ვეტერანი, ასევე, ინდოეთის სახელმწიფოს ფაბრიკა-ქარხნების მშენებლობაში წვლილის შემტანი. მან სოფელ მთისძირისათვის გააკეთა შემდეგი სასიკეთო

საქმეები: სასმელი წყლის პრობლემების მოგვარება, სოფლის სასაფლაო ადგილის შერჩევა და მთავრობისგან თანხმობის მოპოვება, თან ადგილის გადაცემა. ამ ყველაფერთან ერთად, მაქსიმალურად მოინდომა აღნიშნული სოფლისთვის, მთისძირის სასაფლაოს ტერიტორიაზე აეშენებინათ თამარ მეფის სახელობის მართლმადიდებლური (ქრისტიანული) ეკლესია. აღნიშნული საქმის გაკეთება, მან სიცოცხლეში ვერ მოასწრო. სამწუხაროდ, რამდენიმე წლის წინ ტუგუში ონიანი გარდაიცვალა. მის ამ ინიციატივას დღემდე მხარს უჭერენ სოფელ მთისძირის მოსახლეობა და სამხედრო-სასწავლო ცენტრის კრწანისის თანამშრომლები, სამხედრო მოსამსახურეები. ეს მართლაც, საღმრთო და დიდად მნიშვნელოვანი საქმეა.

უმორჩილესად გთხოვთ, დახმარებას სოფელ მთისძირის ეკლესიის აშენების საქმეში.

პატივისცემით და კეთილი სურვილებით: ტუგუში ონიანის მეუღლე — ჟენო დადეშქელიანი; მთელი მსოფლიოს ყველა ქვეყნის ხალხის საკეთილდღეოდ მლოცველი, მწერალი და იურისტი, სოფელ კრწანისის მკვიდრი იოვანე აბულაშვილი.

ტუგუში ონიანი

მთ. რედაქტორი
ბორის მიშველაძე
555 596 050
აღმასრ. რედაქტორი: **ნათია გურგენიძე**
593 422 258
გამომცემელი: ა(ა)იპ „პედაგოგთა და მეცნიერ-პედაგოგთა ხელშეწყობისა და დახმარების საქველმოქმედო ფონდი“
ს/ს 402010587
ს/ს თბილისი ბანკი:
GE 94 TB7249236080100007

რედკოლეგია

ზურაბ ქობალია (თავმჯდომარე) 599 343 727;
ნათელა ქიმერიძე 595 584 572; ბორის მიშველაძე 555 596 050;
ეკა მამუკაშვილი 599 944 592; კონსტანტინე გურგენიძე 592 777 181;
ნათია გურგენიძე 593 422 258; მზია გოგოძე 593 208 048; ირმა მებონია 591 320 705; გერმანე საზანოელი 593 022 913;
თამარ ანდრიაძე (კომპიუტერული რედაქტორი) 599 44 98 48;
ელ-ფოსტა: saxgani@gmail.com
ვებგვერდი: saxalxoganatleba.ge
ტელ: (032) 2 99 80 00; (032) 2 98 48 07

სახალხო განათლება+ N9 (4616)
27 დეკემბერი / 2023 წელი
გაზეთი გამოდის 1928 წლიდან

ISSN 1987-9113

9 771987 911009